

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

HUSITSKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Městské subkultury mládeže

Urban Subcultures of the Youth

Bakalářská práce

Vedoucí práce:

Autor:

doc. PhDr. Petr Sak, CSc.

Martina Kobrlová, DiS.

Praha 2016

Poděkování

Chtěla bych poděkovat panu docentovi PhDr. Petrovi Sakovi, CSc. za pomoc a odborné vedení během zpracovávání této práce.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou bakalářskou práci „Městské subkultury mládeže“ vypracovala samostatně s použitím níže uvedených zdrojů a literatury. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 4.5.2016

Martina Kobrlová

Anotace

Práce se zabývá problematikou městských subkultur mládeže – skinheady, punkery, taneční scénou, hip hopem a počítačovými nadšenci. Vysvětluje pojem subkultura a popisuje znaky jednotlivých subkultur. Dozvídáme se zde o jednotlivých subkulturách jak současnosti, tak i historie. Díky této práci pochopíme historický vývoj subkultur a blíže nahlédneme do jejich života.

Annotation

This thesis deals with problems of urban subcultures of the youth – skinheads, punks, dancing scene, hip hop and computer enthusiasts. It explains the concept of subculture and it also describes characteristics of these subcultures. This thesis discusses various subcultures of both present and history. It helps us understand the historical development of these subcultures and gains insight into their lives.

Klíčová slova

Subkultura, skinhead, punk, taneční scéna, hip hop, počítačovní nadšenci.

Keywords

Subculture, skinhead, punk, dancing scene, hip hop, computer enthusiasts.

Obsah

Úvod.....	1
1. Subkultura.....	2
2. Skinheads.....	7
3. Punkeři.....	11
4. Taneční subkultura.....	14
5. Hip hop a graffiti.....	17
5.1 Graffiti.....	21
6. Hackeři a počítačové nadšenci.....	23
Příprava na průzkum.....	26
Průzkum subkultur.....	27
Otázky hloubkového rozhovoru.....	28
Vyhodnocení průzkumu.....	30
Závěr.....	37
Seznam použité literatury.....	41
Summary.....	44
Přílohy.....	45

Úvod

Téma městské subkultury mládeže jsem si vybrala z toho důvodu, že se s touto problematikou v životě běžně setkáváme. Věděla jsem, že zvolím sociologické téma, jelikož k sociologii nejvíce tíhnu. Ze sociologických témat mne nadchly právě subkultury. Vždy mne zajímaly rozdíly mezi lidmi (jednoho národa u lidí stejné kultury), a to jak vzhledové, tak mentální. U těchto skupin lidí můžeme vidět rozdíly nejvýrazněji. Velmi mě zajímá to, jak se lidé ke svým subkulturám dostali, jejich životní styl, jejich kultura, hudba a trávení volného času s přáteli, zkušenosti a experimentování s drogami, jejich styl oblékání a vzhled (tetování, piercing). Cílem této práce je celková analýza života vybraných subkultur mládeže, analýza jejich odlišností a vzhled do této problematiky.

V úvodní kapitole teoretické části se zabývám historií pojmu subkultura, jeho vymezením a jeho znaky. V dalších kapitolách popisují jednotlivé subkultury mládeže historie i současnosti, ve světě i v České republice. V současné moderní době je u nás takové množství nejrůznějších subkultur a stylů, že by bylo velmi obtížné všechny popsat (některé nemají jednotnou ideologii a oblékání, některé se s danou subkulturou ani neztotožňují, nazývají je tak ostatní a u některých jde spíše o hudbu než o nějakou ideologii a sounáležitost se skupinou). Z tohoto důvodu zde popisují pouze subkultury, které mne nejvíce zaujaly, s kterými se běžně setkáváme a ke kterým mám určitý vztah. Zabývám se skinheady, punkery, taneční scénou, hip hopem a počítačovými nadšenci.

U každé subkultury vždy uvádím pro přehled stručný historický vývoj, popisují její znaky, životní styl, hudební styl, styl oblékání a specifické symboly. Nechala jsem se inspirovat jak řadou knižních publikací, tak časopisy, internetovými zdroji a mnoha filmy.

V praktické části zkoumám, jak členové jednotlivých subkultur žijí - základní demografické údaje, rodinný život, profesní život, důvod členství v dané subkultuře, jejich úspěchy a neúspěchy, jejich ideologii a životní cíle, radosti a starosti, trávení volného času a vůbec jejich životní styl (zdravý x nezdravý, drogy, alkohol), jejich hodnoty a názory na ostatní subkultury a také jejich všeobecný přehled o světě. Snažím se popsat veškeré rozdíly mezi jednotlivými subkulturami, ale i rozdíly přímo mezi členy jedné subkultury.

1. Subkultura

Termín subkultura poprvé použil ve 40. letech 20. století Milton M. Gordon (americký sociolog) v rámci společenských věd. Již Chicagská škola se ale ve 20. letech 20. století tímto tématem zabývala, nicméně tento pojem ještě neznala.

Chicagská škola vznikla v rámci katedry sociologie v městě Chicago. Tehdy imigroval do Chicaga velký počet přistěhovalců za prací. Mnoho volných míst zde vzniklo rozmachem průmyslu. Na univerzitě působili sociální vědci, kteří terénní prací zkoumali městský život a subkultury, které se zde vyskytovaly. Na základě výzkumu pak stanovili první teorie o subkulturách. Důležitý při práci byl osobní kontakt, který této škole přinesl úspěch.

Chicagskou školu můžeme rozdělit na tři generace. Představiteli první generace byli Robert E. Park a Ernest W. Burgess, kteří prováděli studium sociologie města, zaměřené na různé sociální skupiny, které spolu žijí ve stejném městě, a na jejich chování, postoje, tradice a vztahy mezi tamními obyvateli a přistěhovalci. Představitel druhé generace byl Herbert Blumer, který se se svou teorií zasloužil o vznik kvalitativního výzkumu Chicagské školy. Nejvýznamnější byla však až třetí generace, která vytvořila teorii deviantní subkultury (Albert Cohen). Cohen prohlásil, že každý muž pracující třídy je vystavován jiným vzorcům socializace a nemusí se nutně ztotožňovat s normami střední třídy. To ho následně bude frustrovat, a proto raději vyhledá podobně orientovanou společnost. Zástupce z řad pracující třídy většinou nemůže dosáhnout stejného postavení jako člověk většinové společnosti, proto se bude stýkat s lidmi, kteří řeší podobné nebo stejné problémy. S nimi si pak vytvoří vlastní pravidla a hodnotový systém. Sounáležitostí s danou subkulturou tak vyřeší problém přizpůsobení se.¹

Zakladatel pojmu subkultura Milton M. Gordon jej definoval jako „podskupinu národní kultury, složené z kombinace součinných sociálních situací, jako je třídní status, etnický původ, regionální, venkovské či městské osídlení a náboženská příslušnost, jež vznikají svou vlastní kombinací a působí jednotně, čímž mají celistvý dopad na participující individuuum“.²

---

¹ HAZLEHURST, Kayleen M. a Cameron HAZLEHURST. *Gangs and youth subcultures: international explorations*. New Brunswick, NJ: Transaction Publishers, 1998, str. 36

² GIRTLE, Roland. *Metody terénního výzkumu*. 4., kompletně přepracované vydání Vídeň: Böhlau, 2001, str. 23

Kromě americké Chicagské školy se v 60. letech 20. století stejnou problematikou zabývala Birminghamská škola. Tato škola byla prvním pracovištěm, které se zabývalo průzkumem subkultur mimo Spojené státy. Na Birminghamské škole vzniklo Centrum pro současná kulturní studia (CCCS), které řešilo množství přibývajících subkultur po druhé světové válce a konflikty vzniklé odlišností třídního postavení (mládež pracující x mládež střední třídy). Představiteli této školy byli S. Hall, R. Hoggart, M. Clark nebo také P. Corrigan. Kromě subkultur se tato škola zabývala i vlivem médií, reklamy, filmů nebo módy na chování mládeže. Tento vliv byl natolik obrovský, že mnoho mladých lidí vypadalo jako určitá subkultura (účes, oblečení), ale ve skutečnosti s ní nemělo mnoho společného.

Důležité je také zmínit Manchesterský institut populární kultury (MIPC), který vznikl v 90. letech 20. století a dal podnět ke vzniku nového vědeckého oboru (populárním kulturním studiím, klubové kultury). Klubová scéna tvoří jednotnou kulturu bez třídního rozlišování na rozdíl od subkultur).³

Je nutné pochopit samotný pojem "subkultura". Předponu "sub" můžeme chápat jako svébytnost nebo odlišení od většinové společnosti. "Kulturu" můžeme chápat jako způsoby chování, hodnoty, rituály, znalosti, dovednosti a tradice, které člověk po narození nemá, ale získává je v průběhu života. Kultura je způsob života v určité společnosti lidí. Subkultura je tedy skupina lidí, která má své vlastní normy a hodnoty, které se liší od většinové společnosti.⁴

Pojem subkultura můžeme porovnat s pojmem komunita. Komunita je ale poměrně stálá populace na nějakém území a je vázána na rodinu. Subkultura je většinou vázána na vrstevníky, nikoliv na rodinu. Existují ale i výjimky. Protipólem pojmu subkultura je pojem masa, veřejnost nebo mainstream (všeobecný sdílený proud myšlení, hodnot a norem přijímaný majoritní společností).⁵

Pojem subkultura mládeže je již konkrétnější a vznikl v 50. letech 20. století. Přestože v historii subkultury lidí existovaly vždy, tento pojem se začal užívat až v 60. letech. Charakteristické pro subkulturu je to, že nenajdeme žádnou jednotnou subkulturu mládeže. Subkultura mládeže je skupina mládeže, která má své způsoby chování, své hodnoty a bud'

---

³ JANEČEK, Petr a Dana BITTNEROVÁ. *Folklor atomového věku: kolektivně sdílené prvky expresivní kultury v soudobé české společnosti*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 2011, str. 91

⁴ Petroušek, Miloslav a Alena Vodáková. *Velký sociologický slovník*. Vyd. 1. Praha: Karolinum, 1996, str. 1248

⁵ GELDER, Ken a Sarah THORNTON (eds.). *The subcultures reader*. 1st pub. London: Routledge, 1997, str. 2

akceptuje, nebo neakceptuje určité normy, má svůj vlastní životní styl a jiné podmínky života než širší společnost. Ačkoliv někteří sociologové (např. Girtler) pojem subkultura odmítají (jelikož obsahuje předložku "sub", která značí nízké společenské postavení dané kultury), tento pojem se ale dodnes využívá a stal se základním pojmem sociologie.

Subkultury mládeže většinou řeší problémy a mají názor na okolní společnost. Můžeme je rozdělit na subkultury podle věku, povolání, zájmů, společenského postavení, segregace, etnika nebo rasy, náboženství nebo původu. Dále můžeme subkultury rozdělit na konfliktní a agresivní subkultury, na kriminální subkultury a na únikové subkultury (podle sociologů Clowarda a Ohlina).⁶

Čím odlišnější jsou lidé v určité kultuře nebo populaci, tím je větší pravděpodobnost, že vzniknou různé subkultury. Velký vliv na vznik a udržování subkultur má městská urbanizace. Subkultury mládeže můžeme pochopit jen tehdy, pokud je porovnáme s chováním, hodnotami a životním stylem ostatních lidí ve stejné společnosti.

Dalším důležitým pojmem je scéna. Scéna je místem, kde se daná subkultura setkává a žije svou kulturu. Účastníci zde společně tráví volný čas, mají podobný životní styl, ale většinou se vzájemně neznají. Lidé mohou být i v několika scénách současně, což už je ale v rozporu s danou subkulturou.

Důležitý je stupeň zájmu jedince o subkulturu. Existuje několik typů příznivců. Prvním typem je aktivní příznivec, ten chodí na koncerty, na různé protestní srazy a podílí se na vydávání časopisů a hudby. Dále jsou pasivní příznivci, kteří jen minimálně přispívají subkultuře, ale daná subkultura má pro ně velký význam. Posledním typem je člověk, který je mimo scénu, ale sleduje jejich módu a nevnímá jejich ideologii, normy a nezaujímá jejich postoje.

S pojmem subkultura mládeže souvisí i pojem hnutí. Můžeme se setkat se spojením subkultury s hnutím, ale nemůžeme tyto dva pojmy slučovat. Hnutí na rozdíl od subkultury mládeže má a sleduje předem stanovené cíle. Může to být například anarchistické hnutí, ženské hnutí nebo třeba mírové hnutí. Subkultura je méně početná než hnutí, nemá pouze jeden určitý cíl a nemusí být zaměřena na politiku, společenské změny nebo kulturu.

V České republice se začaly vytvářet různé skupiny mládeže od 60. let 20. století. Vznik těchto subkultur je zapříčiněn tehdejší sociální a ekonomickou situací (generační rozdíly, nuda, nespokojenost, nezaměstnanost). Objevily se subkultury skinheads, hippies, fotbalových fanoušků a punkerů, které na sebe běžně narážely, a panovala mezi nimi

---

⁶ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 31-34

rivalita. V této době byli členové nových subkultur společností nazýváni asociály, odpůrci režimu a provokatéry. Společnost se tehdy bránila všemu novému, co se nějakým způsobem lišilo. Každý, kdo nezapadl, se stal nebezpečným pro většinu. Z těchto subkultur se postupně vytvářelo mnoho dalších. Největšího rozvoje subkultury mládeže dosáhly po roce 1989, protože již nebyly potlačovány a nedostávaly se do konfliktů s minulým režimem.⁷ Českým zařízením, které se věnovalo subkulturám mládeže, byl Ústav pro etnografii a folkloristiku Československé akademie věd. Výsledky však neměly teoretické zázemí a byly velmi povrchní. V 90. letech se zkoumají dva směry – historické pojetí nezávislých aktivit před rokem 1989 a muzikologické zmapování dějin československé rockové hudby. Současné studie v ČR se tématu subkultur bohužel věnují pouze okrajově.⁸

„Města jsou jako vězení a jejich ulice labyrinty, ze kterých se snažíme vymotat. Na cestě za svobodou potkáváme spiklence, se kterými malujeme paralelní mapy našeho světa a sepisujeme nové mytologie, jež nám mají pomoci přežít. Oblékáme se do vlastních uniforem a mluvíme stejným jazykem, kterému rozumíme jen my sami. Jsme kmeny, které obydlují město.“⁹ Tento výrok přesně vystihuje dnešní městské subkultury mládeže.

Subkultury jsou buď politicky a aktivisticky zaměřené nebo jsou volnočasové. Některé mají svou pevnou ideologii, některé volnočasové skupiny se schází hlavně pro zábavu a některé dokonce zapírají, že existují. Tyto skupiny lidí se stejnými zájmy, scházející se nejčastěji v partičkách, si vytvořily svůj svět a svoje pravidla, která budou dodržovat. Spojují je nejen stejné zájmy a ideologie, ale i argot (jazyk), vystupování, podobný styl oblékání, stejná hudba, aktivity, symboly a hlavně to, že se všichni chtějí vymanit nebo odlišit od mainstreamu. Některé subkultury k tomu používají násilí, agresi, život si zpříjemňují drogami, alkoholem a pestrým sexuálním životem, jiné zase striktně odmítají násilí a cokoli, co by mohlo zamlžit jejich myšlení.

I přes určitá negativa jim subkultura poskytuje pocit ochrany a bezpečí před odsuzující společností a před jinými zneprátenými skupinami. Dále jim poskytuje možnost sdílení společných myšlenek a aktivit nebo jen dobrý pocit, že někam patří.

V současné době je tolik různých subkultur, že je velký problém všechny určit. Lidé si dnes spíše vybírají určitou část z více subkultur, protože jim každá část něco přináší. Na jedné subkultuře to může být styl oblékání, na druhé to může být styl hudby a na třetí třeba

⁷ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 34-42

⁸ JANEČEK, Petr a Dana BITTNEROVÁ. *Folklor atomového věku: kolektivně sdílené prvky expresivní kultury v soudobé české společnosti*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 2011, str. 89

⁹ Vladimír 518. *Kmeny: současné městské subkultury*. 1. vyd. Editor Karel Veselý. V Praze: Yinachi, 2011

zase ideologie. To vše se také může rychle měnit v závislosti na střídání módních trendů. Můžeme je nazývat post-subkulturami, které vyjadřují splývání několika stylů.

Často se hovoří o tzv. novodobých městských kmenech (neotribes), které sdružují lidi podle momentálního zájmu (různé aktivity jako adrenalinové sporty, počítačové hry, sci-fi žánr apod.). Dnešní společnost je už téměř kmenová, rozdělená na mozaiky roztržitých sociálních skupin, což vede k archaickým formám společenského života. Lidé se v této době čím dál méně obracejí na instituce a zařízení a informace přijímají od ostatních lidí ze svého okolí pomocí moderních technologií.

I v současnosti se však setkáváme se subkulturami, které mají stanovenou ideologii, hudbu a životní styl. Jedná se o skinheady, punkery, metalisty, gothic rockery a emaře, příslušníky taneční scény, nehippies, rapery, straight edge, ska, apod.

2. Skinheads

Skinheadská subkultura vznikla ve Velké Británii na konci 60. let 20. století, ale její předchůdce je možné najít již zhruba o deset let dříve. Vyskytovala se zde skupina prozaiků a dramatiků (K. Amis, J. Wain), známá jako rozhněvaní muži. Tito lidé stvořili hrdinu, jehož cílem bylo odsuzovat tehdejší tradiční normy, snobství, nudu, konvence a stereotyp. Subkultura vystupuje proti zařazení se do společnosti, pracuje rukama, žije v poměrné chudobě. Na vznik subkultury měla vliv ekonomická krize, která vedla k nespokojenosti lidí.

Právě v této době, kolem roku 1954 se objevuje v Londýně městská subkultura, známá jako "teddy boys". Charakterizují ji pouliční projevy násilí a důraz na kult mužnosti. Jejich světem byla ulice, kde trávili většinu svého volného času. Chtěli se odlišit i vizáží. Nosili tzv. edwardovské sako (podle stříhu Edwarda VII., vládnoucího v letech 1901-1910, Teddy je zdrobnělina Edwarda). Sako bylo kostkované s límcem a úzkou kravatou. Nosili vždy dobře naleštěné polobotky. Vlasy měli učesané na patku. Poslouchali E. Presleyho, Heartbreak Hotel nebo Genea Vincenta. Je to první anglická subkultura, která vytvořila svůj vlastní styl.¹⁰

Na Teddy boys navázala subkultura mods. Skupina mods (modernisti) vznikla v roce 1958 a postupně se rozšířila do dalších měst. Tato skupina dělnické mládeže přespříliš pečovala o svůj vzhled, veškeré úspory dávala na drahé oblečení, čímž chtěla dosáhnout změny svého společenského statusu. Proto si hledala více zaměstnání. Jejich životní styl byl alkohol, hudba (moderní jazz), tanec twist, ženy, násilí, úprava vlasů, elegance a úhlednost. Symbolem mods byly skútry (značek Vespa, Lambretta).

Postupem času se mods začali dělit na další skupiny, např. na hard mods. Hard mods se smísili s fotbalovými fanoušky (boot boys). Často se násilně střetávali s policií a jinými protivníky. Svým drsným životním stylem je ovlivňovaly přistěhovalecké jamajské gangy, které si říkaly rude boys. Ti měli vlasy ostříhané na krátko, což někteří hard mods okopírovali.¹¹

Až roku 1968 ze všech předchozích skupin vznikla nová skupina, nazývaná nejdříve noheads, cropheads, boiled eggs či spy kids. V roce 1969 se ujal název skinheads - "holé hlavy". Za rodné město skinheads je považován Londýn (East End). Skinheads působili také v Liverpoolu, Brixtonu a Birminghamu. Jejich vzhled se ustálil (vyholená hlava,

¹⁰ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 126-130

¹¹ HEBDIDGE, Dick. *Subkultura a styl*. V Praze: Dauphin, 2012, str. 126-127

vysoké boty značky Dr. Martens, džíny Levis 501, kostkované košile značky Ben Sherman nebo Fred Perry, mikina Lonsdale a šle). Začali nosit také letecké bundy bez límce (bombery), které znemožňovaly při rvačce chycení za límec. Holé hlavy jim pomáhaly při rvačkách – protivníci je nemohli chytit za vlasy. Také způsobovaly tvrdší výraz tváře. Bojovalo se o revíry a čtvrtě. Měli neustálé konflikty s policií. Nepoužívaly se pouze pěsti, ale i tyče, baseballové pálky, kovové špičky bot nebo naostřené mince.

V 70. letech většina členů subkultury dospěla do pracovního i rodinného prostředí a skupinu opustila. Mladí ve skupině nebyli, kvůli agresivitě starších členů na případné mladé zájemce. Skinheads tak neměli kontinuitu.¹² Vlivem street punku se v Anglii subkultura opět objevila až na konci 70. let (také díky skupině Slade, která měla vzhled skinheads).

Symbolem skinheadů se stala "Oi!" hudba. Ačkoliv skinheadi přijímali rasismus, hajlovali na koncertech a na ulicích páchali rasistické útoky, členové street punkových skupin rasismus odmítali – vznik festivalu Rock against Racism. Rozdílné ideologie způsobily rozdělení na pravicové a levicové skinheady. Nejvýznamnější ultrapravicovou hudební skupinou byla Skrewdriver (vznik 1977), v čele s Ianem Stuartem Donaldsonem - nejvýznamnější osobností pro tyto skinheads.

Postupem času se skinheads rozšířili i do celého světa, nejdříve do USA, poté na evropský kontinent. V Čechách se skinheadi objevili až po revoluci. Jejich ideové zázemí spočívalo hlavně v rasismu. Specifickým rysem v ČSFR bylo, že skinheady v prvních fázích zastupovali studenti a intelektuálové (žijící bohémským, "hospodským" stylem), na rozdíl od čistě dělnických kořenů skinheads v západní Evropě a USA. V Česku existují různé skinheadské skupiny, např. Kališníci (apolitičtí), SHARP (Skinheads Against Racial Prejudice = proti rasistickým předsudkům), R.A.S.H. (Red and Anarchist Skinheads) nebo Skunks (hybridi mezi punkem a skinheady, hardcorová scéna).¹³

První skutečně skinheadská hudební skupina byla Orlík a vznikla roku 1988 v Praze. Do popředí se dostala po roce 1989. Dalším hudebním stylem skinů je White Power music, Oi! hudba, metalová a další tvrdá rocková hudba, ale i techno music a folkové kapely. V textech písní se objevuje jak rasismus proti Židům a Romům, tak i osobnosti a organizace

¹² MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1.vyd. Brno, c2003, str. 404-405

¹³ Antifa.cz: *Subkultura skinheads*. In: [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <<http://www.antifa.cz/content/subkultura-skinheads>>

např. z Ku Klux Klanu (potrestání zrádců apod.). Nejvýznamnějšími skupinami v ČR byly také Vlajka, Buldok a Excalibur. Nejvíce poslouchané světové kapely jsou např. 4-Skins, Skrewdriver, Cock Sparrer, Laurel Aitken nebo Cockney Rejects.

Důležitým sdělovacím prostředkem pro skiny jsou ziny (fanouškovské časopisy). Nové ziny se objevují i v současnosti, ale jejich vydávání je poměrně riskantní. Životnost jednotlivých titulů je malá, většinou z různých důvodů vyjde jen jedno číslo.

Dnešní skinheads se rozdělují na tradicionalistické (apolitičtí, navazující na původní kult roku 1969, charakteristický pouze uniformou, rvačkami a alkoholem), rasistické (někteří Oi! a White Power skins) a nerasistické skiny (většina Oi!, SHARP a RASH). Rasističtí (ultrapracovní) skiny nenávidí lidi jiných barev pleti, homosexuály a nerasistické (ultralevicové) skiny. Vzhlížejí k hrdinům "bílé rasy" (Rudolf Hesse, Robert Jay Mathews, David Lane nebo Joe Rowan), kteří měli radikální rasistické názory.

Nejznámějšími postoji ultrapravicových skinheadů jsou rasismus, antisemitismus, fašismus, neofašismus, nacismus a neonacismus. Ultrapravicovní skinheads jsou „nazi“ skinheads, také WP a fascho skins. Nerastičtí skiny stojí proti pravicovým. Jejich ideologie vychází z hesla rovnost, volnost, bratrství (podle francouzských revolucionářů). Usilují také o odstranění ekonomických rozdílů.¹⁴

K symbolům rasistických skinheadů patří hlavně barvy (červená, bílá a černá), hesla, čísla a runy. Význam většiny symbolů je skrytý, aby neporušoval zákony (např. čísla 18, 28 a 88 – značí pořadí písmen v abecedě). Červená barva znamená oheň, krev a revoluci. Bílá je symbol jistoty, nevinnosti a čistoty. Černá je smrt, ale i odhodlání, anarchie a nenávisť ke všem s jinou barvou pleti. Runy jsou převzaty od keltských kmenů a znamenají symbol rasové nadřazenosti. Některé runy porušují normy - hákový kříž (Hakenkreuz), svastika slunečního kola (Sonnenrad), runa vítězství (Sig), runa jednotky SS (SS-Runnen) a keltský kříž (runa masové nenávisť a xenofobie).

K symbolům levicových skupin patří číslo 69, což znamená Spirit of 69 (je to nejreprezentativnější kniha o skinheadské kultuře).

Před listopadem 1989 existovalo na českém území zhruba 70-90 skinů. Odhad počtu ultrapravicových skinů v roce 2001 byl již 7640. Celosvětové výzkumy zaměřené na počet skinheadů nebyly zatím provedeny.¹⁵

¹⁴ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1.vyd. Brno, c2003, str. 407-408

¹⁵ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 149

Skinheadská subkultura je díky svému drsnému životnímu stylu vhodným kandidátem pro filmová zpracování. Nejznámější filmy o skinheads jsou Romper Stomper (1992), This is England (2006) nebo Kult hákového kříže (1998).

3. Punkeři

Poprvé byl pojem punk použit v roce 1970 v americkém časopisu Fusion. Tento pojem označoval hudbu, která vyjadřovala nespokojenost se životem. Skupina anglické mládeže v polovině 70. let začala s hudbou vyjadřující agresivní, ale jednoduchý styl, který nadchl ostatní zdejší protestně založenou mládež. Tato mládež pocházela z dělnické třídy. Jednou z nich byla dnes legendární skupina Sex Pistols. Tato rebelská skupina s provokativním vzhledem vedla později k první vlně punku. Punk nejdříve neměl ideologický základ. Stal se ale brzy komerčním a byl spíše módou.¹⁶

První punková subkultura vznikla mezi lety 1976 a 1977. Předchůdci punkerů jsou Charles Baudelaire, rozervaní básníci a autoři období dekadence, anarchie a dadaismu. Slovo punk označuje nedůležitý materiál, krám, veteš nebo také darebáky, kriminálníky a mladé surovce. Tuto subkulturu charakterizovalo násilí, provokování a vulgární chování. Slovo punk se později dalo dohromady s rockem, tedy punk rock, a toto spojení vyjadřovalo nejen člena subkultury, ale i hudebního stylu.¹⁷

První protopunková vlna se objevila v USA a ve Velké Británii (1967-1977). Toto období je charakteristické hudbou glam rock (teatrální, sofistikovaná a vážná hudba). Oblíbené skupiny byly The Stooges, Iggy Pop, The Heartbreakers, Blondie a Ramones (zpívaly o drsném životě na ulici a o životě bez budoucnosti). Punk tehdy zahrnoval jen nevěřící mládež, která se bavila garážovou hudbou a začínala s drogami. Tato mládež chovala odpor vůči společenským normám. Nesnášela hippies, kteří chtěli lepší svět, zatímco příznivci punku chtěli svět zničit. Začali nosit vyholené hlavy s ostny z vlasů uprostřed (zřejmě po vzoru amerických indiánů), roztrhané oblečení a spínací špendlíky po obličejí. Postupně se tato vlna začala šířit i do jiných zemí světa.¹⁸

Druhá punková etapa je klasické punkové období (1977-1985). Kapela Ramones se stala vzorem pro další punkové kapely. Po objevení kapely Sex Pistols se teprve začal punk formulovat jako styl. Oblíbené byly kapely The Clash, Damned a Buzzcocks. V jejich textech se objevovala témata jako politika, nezaměstnanost a agrese policie.

Punkteři se snažili provokovat jak svou vizáží ("čírem" obarveným na červeno nebo na zeleno, barevným oblečením se zavíracími špendlíky, piercingy a řetězy), tak svým

¹⁶ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 170-171

¹⁷ MCNEIL, Legs a Gillian MCCAIN. *Please Kill Me: The Uncensored Oral History of Punk*. New York: Grove Press, 2006, p. 232

¹⁸ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1.vyd. Brno, c2003, str. 436-437

vyjadřováním a hudbou (skupiny MC5, The Stooges, New York Dolls a Modern Lovers). Punk se objevoval nejen v ulicích, ale i ve filmech a v literatuře. Pro punk se stal charakteristický divoký a specifický tanec, který se nazýval pogo (poskakování, nerytmický pohyb a srážky s ostatními). Punkeři brali často heroin. Postupem času se vytvořilo mezi punkery a skinheady nepřátelství a docházelo k bojům a jinému násilí. Po rozpadu Sex Pistols se začala šířit věta – "Punk is death" (Punk je mrtev). Toto heslo je oblíbené dosud. Heslo, které punkery charakterizuje, je „No future“ (bez budoucnosti).¹⁹

K udržování komunikace vznikly také punkové ziny, jako například Punk, Sniffin Glue, Maximum Rock'n'roll, Punk Planet nebo Rippes and Torn. V Anglii je s punkrockem spojen squatting, jehož cílem je zabránit opuštěného cizího objektu, a také hooligans.

Postpunkové období (1985 - současnost) je obdobím rozčlenění punku. Jedna skupina je komerční a druhá skupina komerci odmítá. Nekomerční vytvořila hardcore, hlásá nenásilí, lidská práva, ochranu přírody a zvířat. Hrají ho kapely jako Black Flag, Dead Kennedys, Bad Brains, Circle Jerks.²⁰ V současnosti jsou velmi oblíbené neopunkové kapely jako Green Day nebo Offsprings, které jsou komerční a navazují na původní punkový styl.

Punk je spjat spíše s antipolitickou a levicovou orientací. Je zaměřen proti společenským normám, bohatství a konzumnímu životu. Přesto se najdou i ultrapravicoví jedinci. Ultrapravicovou skupinou jsou nazi-punks. Poprvé se objevili v Kalifornii v roce 1982. Nazi-punks nosili náušnice s hákovými kříži a jinými nacistickými symboly, ale nebyli přikloněni k nacismu, zaměřovali se proti společenským konvencím a ukazovali na fašismus ve společnosti. Nacistické symboly používali schválně. Měli odpor proti pohledu společnosti na nacismus a antirasismus, protože se neshodoval s jejich zkušenostmi s přistěhovalci.²¹

V punkové hudební scéně se objevuje crust punk (hlasitý a tvrdý), peace punk (pomalejší anarchistický punk s texty o rovnosti a míru), pop punk (uhlazený, humorný), technical punk (punkrock s kreativními kytarovými postupy a rytmy), Oi punk (styl britských 70. let), anarchy punk, street punk (s texty o pouličních jevech), mainstreamový punk (směřující k širší veřejnosti), skate punk a další.

V Čechách byl punk nejdříve politickou záležitostí, postupem času se stal ale spíše zábavou. Současný český punk je o míru, nedůvěře v rodinu, stát, církev, o sexismu,

¹⁹ VANĚK, Miroslav. *Byl to jenom rock'n'roll?* Praha: Academia, 2010

²⁰ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky.* Praha: Grada, 2010, str. 173

²¹ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR.* 1.vyd. Brno, c2003, str. 437

kapitalismu a imperialismu. Punk nikdy neměl být plný násilí. Přesto k němu v důsledku nepochopení společností docházelo. Trestné činy, které punkeři páchají, nesouvisí s punkem.²²

---

²² ŠVAMBERK, Alex. *Nenech se zas oblnout: kapitoly o americkém hardcoru a punku*. Praha: Maťa, 2006, str. 35

4. Taneční subkultura

V Anglii se v 60. letech 20. století začali objevovat angličtí travelleři (poutníci), které charakterizovala nepřizpůsobivost v tehdejší společnosti. V 80. letech na tento směr navázala nová skupina, odmítající hospodářský růst, který byl vnímán jako zkáza.

Samotná taneční subkultura vznikla až roku 1987. Pro její rozvoj byl důležitý technický pokrok. Vznikem prvních mixážních pultů a hudebních systémů se zrodila elektronická monotónní zvuková hudba, která využívala basy a hrála se v dlouhých celcích bez mezer - raveparties. Slovem "rave" se označovaly všechny taneční styly. Později se uplatnilo slovo techno, což je v užším smyslu nejrozšířenější odnož této subkultury. Pro techno je typická svéráznost, údernost, syntetické zvuky, studiové efekty a opakované rytmy. Používají se různá digitální zařízení, syntezátory, sekvencery a samplery na digitalizaci zvuku. Vzniká nové pojetí interpreta a tím je DJ. Ten používá dva gramofony a mixážní pult s deskami a odstraňuje mezery mezi písněmi. Na párty v undergroundových klubech se používaly zvukové systémy, světelné efekty jako lasery a stroboskopy a také se užívala nová droga zvaná extáze.

Hudební styly této scény jsou buď vyhraněné (acid house, acid jazz, ambient, breakbeat, jungle, drum'n'bass, house, garage, techno, hardcore techno a trance) nebo nemají hranice dané a je těžké je rozlišit.

Acid house vznikl ze stylu house na konci 80. let. Je charakteristický kvílivými zvuky a zvuky trubky. Stal se startérem celé taneční scény. Ambient je hudba, která plyne bez rytmu a je vhodná na relaxaci pro unavené tanečníky. Breakbeat vznikl až v roce 1999 jako odnož hip hopu. Charakterizuje ho zrychlení typických hip hopových beatů a prolíná se se styly jungle a drum'n'bass. Styl Jungle vznikl v letech 1990-1991. Má velmi oblíbený bicí rytmus breakbeat (je protikladem tvrdému technu), přesunuje přízvuk z těžké doby na lehkou a používá basový buben s dvojitými údery. Vzorem jungle je černošské reggae, dance hall nebo rap. Drum'n'bass je podstylem junde. Má basovou linku a těžší bicí melodii. House má monotónní rytmus, výrazné basy a zpěv. Garage je pomalejším stylem než house, obsahuje soulový zpěv a rytmus. Hard techno je „sbíječka“ tvrdých a živých melodií a v klubech se při poslechu tohoto stylu často berou drogy jako speed nebo extáze. Trance je odnož technu. Na rozdíl od technu se používaly jiné techniky práce se zvukem – psychedelické a vygradované zvuky. Ty vyvolávaly větší požitky než techno.

Taneční scéna se u nás objevila až po revoluci. Roku 1992 se pořádaly první techno party. Konaly se street party (Global Street Party), které byly zaměřené proti spotřebnímu

životu, vládě, ekologickým zločinům a globalizaci. Pražská Local Street Party byla zase zaměřena na pražské MHD a jednání policie. V dnešní době je taneční hudba velmi populární, párty se pořádají nejen každý víkend, ale i ve všední dny po celé republice.

Nejznámějším a zároveň největším festivalem techna v České republice i ve střední Evropě byl CzechTek, který se pravidelně každoročně konal od roku 1994 do roku 2006. Nejdříve se festivalu účastnilo pár desítek lidí, postupně se počet účastníků zvýšil na desítky tisíc lidí. První ročníky probíhaly bez zásahů policie, s dalšími ročníky se situace zhoršovala. Také konflikty s místními obyvateli, kterým vadil velký hluk a nepořádek, neustále rostly. Krizový byl rok 2005, jelikož organizátoři pořádaly CzechTek na nelegálně zajištěném místě. Po stížnosti místních obyvatel policie sice zatarasila všechny příjezdové silnice, nicméně to nebránilo příchodu účastníků po polních cestách. Proti účastníkům museli vyrazit policejní těžkooděnci a ti vytlačovali podnapilé účastníky z louky pomocí slzného plynu, dělbuch a obušků. Rok 2006 již probíhal ve spolupráci s policií a Armádou České republiky v prostoru Vojenského újezdu Hradiště a měl 50 tisíc účastníků. Díky počtu návštěvníků, obrovskému zájmu médií, policie i politiků se pravděpodobně festival stal pro pořadatele neúnosným a začali se od něj raději distancovat.²³

Typické pro taneční subkulturu jsou drogy (marihuana, extáze, LSD, kokain, pervitin, heroin, amfetamin) a promiskuita.²⁴ Na párty se většinou tanečníci oblékají jinak než obvykle. Muži si oblékají upnutá trička, kalhoty a sportovní boty. Ženy se oblékají vyzývavě (minisukně, tílka s výstřihem), někdy skončí jen ve spodním prádle.

Komunikace taneční scény probíhá i přes internet, mobilní telefony, letáčky nebo plakáty. Na sociálních sítích je ohromné množství různých skupin taneční scény. Lidé se tak velmi snadno dozvídají o plánovaných akcích a mohou se na ně přihlašovat online. Mohou také vidět, kdo z jejich přátel se akce bude účastnit nebo k akcím psát komentáře. Sociální sítě jsou plné fotek z takových akcí.

Symbolem taneční subkultury je spirála (vývoj, pohyb vesmíru, život a smrt) a kryptogram 23 (na plakátech, příslušnost ke skupině). Jen málo lidí z taneční scény ale ví, co je "two a three – to free" (je to svobodné jednání, jednání proti společnosti).

Tato subkultura není jedna stejnorodá skupina lidí. Je rozdělena na různé party, které se většinou téměř neznají a setkávají se a baví se spolu až na tanečních akcích. Jsou i party lidí, kteří se mezi sebou znají již léta a tvoří nerozlučnou skupinu. Lidé žijící tanečním

---

²³ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 233-244

²⁴ SAUNDERS, Nicholas. *Extáze: Techno scéna*. 1. vyd. Překlad Petr Pálenský. Brno: JOTA, 1996

životem jsou většinou velmi milí, většina z nich je ale značně poznamenána nezodpovědným životním stylem a drogami.

Většina subkultur má svou ideologii, kterou se řídí. Taneční subkultura je ale téměř bez idejí, jde o zábavu, prožitek u tance, ke kterému si dopomáhají alkoholem a drogami, o únik z reality, svobodu, volnost, o naplnění svých tužeb a o možnost střídání sexuálních partnerů. Lidé z taneční subkultury většinou mají dobrou práci a na veřejnosti se nijak neobvykle neprojevují.

5. Hip hop a graffiti

Hip hopová subkultura se ve světě začala utvářet od poloviny 70. let 20. století v USA. První známky hip hopové kultury se začaly objevovat v newyorských čtvrtích Harlem, Bronx nebo Brooklyn. V první polovině 20. století vlivem nárůstu černošských imigrantů došlo k násilné segregaci černošského obyvatelstva do tzv. ghett. Imigranti měli dělnické profese, většina z nich ovšem neměla nízkou životní úroveň. S příchodem ekonomické krize na začátku 70. let však začala díky nezaměstnanosti ghetta upadat. Rostla kriminalita a potřeba sociálních dávek. Díky tomu vznikaly pouliční gangy, které byly agresivní, páchaly trestné činy a užívaly omamné látky. Jejich životní podmínky nebyly nijak kvalitní. V takovém prostředí se někteří Afroameričané pokoušeli protestovat a začali vkládat své pocity a dojmy do textů písní. Party Afroameričanů se scházeli na ulicích a rytmicky bubnovali na různé nádoby, hlavně popelnice a díly aut, a používali další zvuky. Hip hop je sice jistým projevem protestu, protest však nebyl jediným důvodem vzniku.

Gangy se mezi sebou nesháněly a bojovaly proti sobě o své postavení a o čest. Tyto boje postupně přešly z ulic na taneční parket, kde se soupeřilo v tanci. Zde vznikl breakdance (Bronx), který obsahuje různé bojové umění a techniky (hlavně Kung-fu). Často takovým soupeřením došlo ke skutečnému boji, protože ne každý unesl svou porážku. U freestyle breakdance šlo o točení na hlavě, padání na zem a vzpírání se na rukou. Jinou formou breakdance je uprock (s prvky bojového umění), toprock nebo footwork, které byly doplněny gymnastickými prvky. Skupina nebo jedinec, který ovládl parket, vyhrál. Hip hop byl tedy založený na soupeření, konfrontaci a byl klíčovým pro boj o postavení a čest.²⁵

Subkultura hip hopu zahrnovala životní styl, módu a kulturu mládeže. Slučovala hudebníky, tanečníky, rapery, sprejery a DJe. Hudebním stylem navazovala na jazz, soul, blues a další styly, které vytvořili Afroameričané. Hip hop byl často spojován s blues, protože byl hip hop stejně jako blues pro Afroameričany nástrojem obrany proti rasismu a útlaku kvůli barvě jejich pleti. Společně se semkli a čelili chudobě a složitému období.²⁶

Za zakladatele hip hopu jako hudby je považován Jamajčan Kool Herc (vlastním jménem Clive Cambell). Byl tvůrcem graffiti a breakdance tanečníkem, pak se začal věnovat hudbě. Přišel s novým stylem zpěvu - recitování veršů, které ho právě napadly, na

²⁵ GELDER, Ken. *Subcultures: cultural histories and social practice*. New York: Routledge, 2007, str. 234

²⁶ Brooks, S., and T. Conroy. "Hip-Hop Culture in a Global Context: Interdisciplinary and Cross-Categorical Investigation." 2010, str. 4

hudbu reggae. Jeho texty byly o problému násilí, chudobě a životních podmínkách černošské populace. Svými texty tedy protestoval a bojoval za občanská práva.

Do hudební scény hip hopu patří styly gangsta rap, G-funk (ghetto funk), pop rap, freestyle rap, latin rap a další. Tyto styly vznikaly v různých oblastech USA. Zde vzniklo několik proudů (gangů), které mezi sebou soupeřily. Za zmínku stojí gangy z východního pobřeží (New York), západního pobřeží (Los Angeles), jihu Miami a středozápadu (Chicago a Detroit).

Slovo rap má v angličtině několik významů. Může znamenat tlachání, debatu, kritiku, ale i slangově zavraždění, obvinění nebo zatknutí. Rap je zkratka pro rhythmic american poetry (rytmickou americkou poezii). Rap je mluvení do mikrofону za zvuků mixované hudby. Rapuje se o vnitřních pocitech, zkušenostech, strastech i radostech, o životní situaci a poměrech, o samotné hip hopové kultuře nebo o sexu a drogách.²⁷

DJing [dýdžejing] je hlavním prostředkem vytváření hip hopové hudby a je spojen s Koolem Hercem. On i jeho příznivci oddělovali bicí z nahrávek hudby (funk nebo soul) a tím dosáhli přitažlivější taneční hudby s afroamerickým rytmem. DJ pracuje s gramodeskami a obsluhuje mixážní pult a tvoří nové zajímavé zvuky. Způsob této úpravy zvuku je sampling. Se vznikem moderních digitálních technologií bylo možné, aby se zvuky přesně opakovaly. Opakování úseků je typické pro hip hopovou hudbu. Přebírání vybraných úseků z nahrávek však vedlo k nerespektování autorských práv a vydávání nových kompilací bylo na hraně zákona.

V 80. letech v USA vznikl freestyle rap, který spočíval v improvizaci (raper vymýšlel texty přímo na pódiu a snažil se konfrontovat svého protivníka). Brzy se z něho stala soutěžní disciplína, která často přerůstala v boje o teritoria.

Freestyle rap brzy přitvrdil a stal se z něho gansta rap. První texty gansta rapu byly plné násilí a měly problém s cenzurou, dokonce i s policií. Jedna z nejznámějších písní z té doby má název „Fuck the Police” a vytvořila ji skupina N.W.A. Hlavně v USA začala mezi bílými a černými rapery panovat nenávisť. Ve svých textech rapovali nejen o společnosti, ale mezi skupinami se snažili navzájem ponížit a urážet se. Docházelo i ke krvavým rvačkám. Často nešlo jen o pěsti, ale i o zbraně. Někdy členové gangu vzali samopaly a postříleli své nepřátele u nich doma nebo jen tak na ulici.²⁸

²⁷ NEGUS, Keith. *Music genres and corporate cultures*. 1st pub. London: Routledge, 1999, str.84

²⁸ SMOLÍK, Josef. *Subkultura mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 193-194

V 90. letech vzniká G-funk - hudba s výrazným syntetickým zvukem, hlubokými basy a s ženským zpěvem v pozadí. V kontrastu s gangsta rapem vzniká umírněnější pop rap, který se snaží pobavit vtipnými texty. Pop rap se dostal do hitparád mezinárodního televizního kanálů MTV a koncerty se začaly přesouvat z klubů na stadiony. Hip hop tak proniká do Hollywoodu a do celého světa. V roce 1988 byla vytvořena kategorie rapu v rámci udílení cen Grammy a v 90. letech se tento žánr hrál ve všech rozhlasových stanicích populární hudby. V roce 1988 také vzniká pořad o rapu Yo! MTV Raps²⁹. Vizualizace hip hopové hudby měla velký vliv na diváky. Divák viděl umělce v určitém prostředí, více ho vnímal, než při pouhém poslechu. Klipy raperů byly natáčeny v jejich přirozeném prostředí – v opuštěných rozpadlých budovách pomalovaných graffiti, v prostorách metra nebo centra černošské čtvrti.

Velkým boomem bylo, když vydala bělošská kapela Bestie Boys své album a ukázala tak, že kvalitní rap mohou dělat i běloši.³⁰

Počátkem 90. let byl již hip hop tak zkomercionalizovaný a populární, že se objevoval i v reklamách na symboly Ameriky – McDonald, Burger King, Coca-Colu nebo třeba na sportovní obuv či oblečení. Hvězdy showbyznysu se chtěly udržet na vrcholu, a tak dokonce i takové hvězdy jako Madonna začaly zapojovat do svého repertoáru i hudbu s prvky hip hopu nebo se pokoušely rapovat nebo tančit breakdance.

Koncem 90. let se prodalo přes 8 milionů desek a hip hop se stal nejúspěšnějším žánrem v USA. V novém tisíciletí však hip hop začal opět upadat.³¹

Prvním prvkem hip hopu, který se dostal do Čech a vůbec do Evropy byl breakdance. Ten se nezdál být tak agresivní jako rap. Hip hop zde znamenal úplně něco jiného. Nebyli tu Afroameričané, kteří by tuto hudbu produkovali a podporovali, ani jejich ghetta. Nejdříve se rapové koncerty odehrávaly pouze v undergroundových klubech ve velkých městech, kde vystupovali američtí rapeři. Později je evropská mládež začala kopírovat. Texty ale zůstávaly v angličtině, až později vznikaly v jiných jazycích. Evropský hip hop tedy nevznikl spontánně jako v USA, ale pouhým převzetím.

První rapová kapela v ČR vznikla už v polovině 80. let, hned se ale neprosadila. Rozmach hip hopové kultury u nás byl až po roce 1989. Čeští posluchači hip hopu pocházeli z různých sociálních vrstev. K prvním amatérským počínům patří album

²⁹ Brooks, S., and T. Conroy. "Hip-Hop Culture in a Global Context: Interdisciplinary and Cross-Categorical Investigation." 2010, str. 6

³⁰ VESELÝ, Karel. *Hudba ohně: radikální černá hudba od jazzu po hip hop a dále*. 2. vyd. V Praze: BiggBoss, 2012, str. 71

³¹ -II- str. 78

Kamufláž s legendární skladbou Jižák od skupiny Manželé. Jižák (Jižní město) se stal prostředím pro české hip hopy, stejně jako u Američanů ghetto.³² První oficiální hip hopové album bylo album skupiny Chaozz, jehož texty se dostaly až do televize a rozhlasu. V druhé polovině 90. let se zde hip hop stal definitivně součástí hudební scény a objevoval se v televizi, rozhlasu i časopisech. V dnešní době se můžeme na hip hopové klipy podívat třeba na televizním programu Óčko. Velmi důležitou událostí pro dnešní hip hopy je festival Hip Hop kemp, který se pořádá jednou ročně, vystupují zde největší hip hopové české i zahraniční hvězdy a patří k největším evropským událostem svého druhu.

Hip hopeři jsou známí kouřením marihuany. Podle nich marihuana pomáhá při vymýšlení textů, navozuje příjemnou atmosféru a umocňuje zábavu s kamarády.

Hip hopy spojuje stejná mluva, která je plná nejrůznějších sprostých a hanlivých výrazů. Hip hopera poznáme na první pohled. Dříve hip hopeři nosili volné kalhoty s rozkrokem u kolen, volnou mikinu s kapucí, čepici s kšiltem, sportovní tenisky, zlaté řetězy, diamantové šperky (falešné) a tmavé sluneční brýle. Šperky dávali najevo, kolik mají peněz. Styl a identita v hip hopu je pro hip hopera velmi důležitá. Hip hoper tak získává dobré postavení a prestiž uvnitř subkultury.

Původně volné oblečení se nosilo i k tanci – bylo pohodlné a mohli v něm dělat nejrůznější pohyby. Dnes již hodně raperů opouští od volného oblečení, protože to přestalo být v módě. V dnešní době se nosí sportovní oblečení - užší kalhoty, volná trička se vzory, kšiltovky, sportovní boty. Vše v nejrůznějších barvách. Nejoblíbenější módní značky jsou Nike, Adidas nebo Reebok.

Z hip hopu vychází human beatboxing. Human beatboxing začali využívat chudí Afroameričané, kteří si nemohli dovést drahé hudební nástroje. Jde o vydávání různých rytmických a basových zvuků ústy. Beatboxing se stal alternativním doprovodem pro rap. Začaly se pořádát i různé soutěže v beatboxingu, kde se soutěží o to, kdo vytvoří nejobtížnější sestavu zvuků. Beatboxeři jsou schopni napodobit nejrůznější zvuky od trubky, dunění, pískání, skřípání až po složité tóny hudebních nástrojů. V současné době existuje i světový beatboxingový šampionát.

Hip hop je také propojen se skateboardingem a snowboardingem. Skateboardisti a snowboardisti jezdí jak po rovných plochách, tak po nejrůznějších překážkách a snaží se udělat co nejobtížnější triky. V dnešní době je v ČR obrovské množství skateparků a skate

---

³² VESELÝ, Karel. *Hudba ohně: radikální černá hudba od jazzu po hip hop a dále*. 2. vyd. V Praze: BiggBoss, 2012, str. 264

shopů s oblečením, ale i se skateboardy. Nejoblíbenější skatovou značkou oblečení je Vans, Adio nebo třeba Horsefeathers.

5.1 Graffiti

Historie graffiti sahá až do starověkého Egypta a Říma, kde se již hojně malovaly nebo vyrývaly různé znaky, nápisy nebo obrázky. Pojem graffiti pochází z latinského slova *grafficar* (na zdi namalované kresby). Graffiti, jak jej známe dnes, vzniklo v 60. letech v New Yorku (Bronx, Brooklyn) a šlo o nápisy (nebo spíše podpisy) autora tzv. tagy (přezdívka, kterou měl každý, kdo graffiti tvořil). Graffiti můžeme zařadit do street artu (pouličního umění) a jeho tvůrce můžeme označit jako sprejery.³³

Největším boomem pro graffiti byla 70. léta, kdy jimi pouliční gangy označovaly svá území. Místa pro tvorbu jejich děl se staly newyorské metro, zastávky, mosty nebo vagony vlaků. Pomalováním celého vlaku si tvůrce vysloužil obrovský obdiv od ostatních a jeho dílo se tak dostalo i do jiných měst. Tag musel být nepřehlédnutelný. Nejdříve šlo o počet namalovaných tagů, s přibývajícím počtem sprejerů a náročností se prosadit, vznikly party, které se začaly nazývat crews a tvořily pod jednotným tagem. Každý vymýšlel, jak udělat tag co nejvíce originální. Měnili jeho velikost, tvary nebo barvy. Nejdříve se používaly fixy, pak barevné spreje. Členové party byli jak bílé rasy, tak i Afroameričané.

Sprejerům se pravděpodobně zalíbilo vzrušení z nelegálního kreslení, kdykoliv je mohla chytit policie. Před ní často museli prchat. Pro sprejery bylo jejich kreslení dílem, v ostatních lidech to ale vyvolávalo pobouření (lidem ničili majetek, domy, garáže, auta). Newyorský starosta tehdy uskutečnil různá opatření, zákazy a omezení a vyzýval obyvatele, aby chránili svůj majetek. Tento boj však byl předem prohraný.

V roce 1973 se v New Yorku otevřela první graffiti galerie Razor Gallery. Až v 80. letech se na graffiti postupně začalo pohlížet jako na umělecký styl. Někteří talentovaní sprejeři spolupracovali s různými galeriemi. Tento vývoj situace sprejery rozdělil na dvě skupiny – na ty, kteří kreslili legálně a na ty, kteří pokračovali v ilegalitě. Nejvíce známým a uznávaným sprejerem a výtvarníkem je Keith Haring, který díky své tvorbě zbohatl a stal se mluvčím všech sprejerů.³⁴

³³ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, str. 193

³⁴ LUCIE-SMITH, Edward. *Visual arts in the twentieth century*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 1996

Do tehdejší ČSR se graffiti dostalo až po sametové revoluci. První český sprejer byl MANIAC, který se spolu se svou crew snažil rozsvítit barvami šedá nehezká místa. Sprejeři, kteří kreslili ilegálně, byli lidmi nazýváni vandaly. Policie je až do roku 2001 trestala za přestupek a za poškozování věcí. Pokud by škoda na majetku převýšila dva tisíce korun, mohli se dostat i do vězení, a to až na jeden rok. Právě kvůli vandalismu vznikly legální plochy, kde mohou sprejeři beztrestně sprejovat, scházet se a komunikovat mezi sebou.

Graffiti je také spojeno s tzv. stickers (nálepkami), které se lepí na různé plochy. Jsou různě velké a barevné. Nálepky nevylepují ale jen sprejeři, ale mnoho dalších subkultur a je těžké poznat, která samolepka ke komu patří.

V dnešní době již graffiti není omezeno jen na "počmárané" zdi nebo obrazce vytvořené spreji, ale k vytvoření graffiti se používá navíc i plast, polystyren nebo sádra.

6. Hackeři a počítačová nadšenci

První hackeři se objevili v 80. letech 20. století, když začaly vznikat první počítače. Z prvních jednoduchých programů a aplikací byli okamžitě nadšeni. Pokoušeli se tyto nedokonalé programy všemožně vylepšit a tím si usnadnit život. Ale snažili se dostat i do telefonních sítí a zneužít je k vlastní potřebě – třeba k volání zdarma.

Obrovským boomem pro hackery bylo spuštění internetu. Hackeři tu objevovali možnosti propojených informací a komunikací a rozhodli se toho využívat. Zakládali různé weby a servery, rychle se učili a začali se bavit různými vtipky na webových stránkách. Důležité pro hackera bylo, aby se na něj nepřišlo. Jeho největším neúspěchem je, když je odhalen.

"Hackeři milují poznání a řešení logických problémů, zvláště těch nesnadných. Hrají si se stroji všech druhů – a nemusejí to nutně být jen počítače. Hledají v nich slabiny, které nejen využívají, ale také na ně upozorňují a vymýšlí, jak trhliny zacelit."³⁵ Hackeři tedy nejsou jen lidé, kteří se za každou cenu snaží uškodit a ničit, ale do počítačových serverů a sítí se nabourávají jen z prevence, aby toho nevyužili lidé, kteří by dobré úmysly neměli. Hackeři se tyto servery a sítě snaží zdokonalit, vymýšlejí proto náročné šifry.

Ač se zdá, že jsou hackeři osamělí a že nedělají nic jiného, než že sedí u počítače a žijí jen ve virtuálním světě, i oni mají svou kulturu a přátele stejného zaměření a humoru. Také se pravidelně setkávají a sdělují si rady a své poznatky.

K nejvýznamnějším činům hackerů patří např. nabourání se na stránky Armády České republiky, kde upozornili, jak snadné je zneužít jejich server. Dále změnili stránky ministerstva zdravotnictví na ministerstvo smrti a banku Union na Ruin banku. Tato banka později skutečně zkrachovala.

Další velkou událostí se stalo vytvoření tzv. hackerspacu BRMLab, což je místo, kde se pravidelně setkávají hackeři z nejrůznějších končin. Zde se baví tím, jak něco "rozchodit", zlepšit nebo se někam dostat. Hackeři se nejčastěji uplatňují jako programátoři, inženýři, nebo to jsou lidé, kteří mají rádi elektroniku, či jsou to jen zvědavci.

Existuje také server, kde pravidelně vychází články s hackerskou tematikou.

Virtuální svět prý kazí lidi. V dnešním digitalizovaném světě je běžné, že dnešní teenageři tráví denně u počítače několik hodin, a to nejen u her, ale i u sociálních sítí.

---

³⁵ Vladimír 518. Kmeny: *současné městské subkultury*. 1. vyd. Editor Karel Veselý. V Praze: Yinachi, 2011

Někteří po častém hraní drsných her ("stříleček") přestávají vnímat hranici reality a mohou se dopustit skutečného násilí nebo vraždy.

Sociální sítě jsou také hrozbou. Skuteční přátelé jsou postupně nahrazováni těmi virtuálními, např. na síti Facebook. Tato síť navozuje falešný pocit oblíbenosti a společenského kontaktu. Sociální sítě také umožňují uživatelům se "vylepšovat", vytvářet si falešnou identitu a vydávat se za někoho jiného. To lze zneužít i k trestným činům, např. vylákání oběti pedofilem, který se zde může vydávat za dítě. Počítačový odborník (hacker) může v takových případech pomoci zločince odhalit a vystopovat ho.

Počítačové nadšence často spojuje hraní počítačových her. První hráči se objevili se vznikem prvních jednoduchých her. Nejdříve se hrály graficky primitivní hry. Hráč byl jednoduchý geometrický obrazec, symbolizující např. vesmírnou loď. Jeho úkolem bylo střílet na další obrazce (např. asteroidy) pomocí střel, tvořených pouhými tečkami. Poté se stal hitem tzv. "Pac-man" – žlutá kulička, která jezdila po obrazovce, jedla ovoce a utíkala před příšerami. Dalším hitem byl Mário – barevný, vtipný panáček, který procházel úrovněmi a sbíral peníze a životy.

Postupem času byly zlepšovány jak počítače, tak hry. Počítače měly čím dál lepší parametry – paměť RAM, procesor a hlavně grafickou kartu, díky které mohly být hry nakonec tak propracované, že mohly simulovat celý náš život. Jedním z těchto simulátorů byla hra The Sims, kterou hrála většina z nás. Zde si člověk mohl vytvořit svého hrdinu - tvar jeho postavy, barvu vlasů, očí a pleti, dokonce i oblečení na všechny možné příležitosti. Také jsme si mohli vytvořit celou rodinu a následně ji nastěhovat do již postaveného domu, nebo jsme si ho sami postavili. Dále "simíci" žili své životy – našli si práci, utvářeli nové vztahy – jak přátelské, tak milostné, postupovali v kariéře nebo měli děti.

Kromě simulátorů života existují i simulátory letecké, závodní, deskové, sportovní nebo virtuální bojiště. Kromě simulátorů existuje ještě spousta druhů her – akční, RPG, adventury, arkády nebo strategické.

Do akčních her patří 3D hry, střílečky nebo hororové survival hry. Nejznámější střílečkou je pravděpodobně legendární Counter Strike nebo Call of Duty. Zde hlavní hrdina hraje buď vojáka elitní jednotky, nebo teroristu a navzájem spolu bojují. Survival horor je třeba Dead Island, kde přežijeme apokalypsu, při které se z lidí stanou zombie, a my se je při plnění úkolů snažíme zabít.

RPG jsou hry, kde hrajeme za nějakého hrdinu. RPG mohou být akční hry, kde akce a vývoj postavy převažuje nad příběhem, dále epické, kde je příběh nejsilnější, a nebo MMORPG, což zkráceně znamená multiplayerové hry. Do adventur můžeme zařadit hry, které nemají pouze jednoho hrdinu, ty se v průběhu hry mění. Plníme různé questy (úkoly) a postupujeme propracovaným příběhem k cíli. Řeší se zde složité zápletky a hádanky.

K arkádám patří plošinovka, logická hra, sportovní nebo závodní hra.

Strategie je buď tahová, reálnová, budovatelská nebo tower defense (věžovka). Z těchto her chci zmínit reálnovou strategii Age of Empire, kde činy hráče mají odezvu v reálném čase. Současně je i hrou budovatelskou, protože zde stavíme budovy různého věku – od doby železné po dobu imperiální. Po vybudování vyspělé civilizace - třeba egyptské, zaútočíme na naše soupeře – třeba na Římany.

V současné době se ale nehraje jen na počítači, ale i na herních konzolích jako je playstation a xbox. Nejúspěšnější jsou multiplayery. Hráči se připojí na společný server a hrají společně.

Hraní her je velmi návykové, lidé mohou trávit hraním mnoho hodin denně. Stírá se hranice reality. U mladších hráčů může také docházet ke zhoršení prospěchu ve škole.

Příprava na průzkum

Dlouze jsem přemýšlela, jak praktickou část pojmout. Cílem výzkumu je celková analýza života skinheadů, punkerů, taneční scény, hip hoperů a počítačových nadšenců a jejich odlišností. Zvolila jsem pro svůj výzkum hloubkový rozhovor. U hloubkového rozhovoru je důležité sledovat nejen obsahovou stránku (co sdělujeme), ale i nonverbální prostředky (jak to sdělujeme).

Použila jsem řízený polostrukturovaný rozhovor s předem připravenými a seřazenými otázkami. Tento druh rozhovoru jsem zvolila proto, že je kompromisem mezi strukturovaným a nestrukturovaným rozhovorem, otázky se mohou v průběhu rozhovoru upravovat v závislosti na odpovědích či reakcích respondentů a je vhodný i pro začátečníky.

Během rozhovoru jsem se obávala zkreslení. Informace od mluvčího totiž nemusí být nutně pravdivé, hlavně u problematických otázek na nějaké citlivé téma (z různých důvodů může mluvčí informace buď zamlčet, nebo zkreslovat, např. kvůli obavě z prozrazení apod.). Některé informace také respondent nemusí považovat za důležité.

Důležité bylo, abych zvolila správné prostředí pro sběr informací, protože má velký vliv na průběh i výsledky rozhovoru. Zvolila jsem tedy takové prostředí, ve kterém se potenciální dotazovaný bude pravděpodobně cítit nejpříjemněji. Dalším rozhodováním bylo stanovení doby, po kterou bude rozhovor probíhat. Abych se vyvarovala časové tísně, nestanovila jsem přesný čas, ale odhad – půl hodiny až hodina na jednoho dotazovaného.

Otázky rozhovoru jsem připravovala velmi pečlivě. Dobře stanovené otázky jsou velmi důležité nejen kvůli projevu zájmu o druhého člověka, ale hlavně udržují pozornost, postupují k cíli a snižují napětí mezi účastníky. Také mohou určit kvalitu a výsledky rozhovoru. Správná formulace otázek může mluvčího povzbudit k odpovědi. Použila jsem otázky jak uzavřené (s jednoduchou odpovědí Ano-Ne), tak i otevřené (aby mluvčí sám odpovědi promýšlel a formuloval je). Snažila jsem se zásadně vyhnout otázkám sugestivním (vyvolávajícím tlak na dotazovaného a manipulujícím s ním). Před šetřením jsem si jednoduchost a srozumitelnost otázek potvrdila dotázaním se několika blízkých osob (přátelé, rodina).

Průzkum subkultur

Zaměřila jsem se na subkulturu skinheadů, punkerů, taneční scény, hip hoperů a počítačových nadšenců. Zjišťovala jsem údaje o jejich osobním i pracovním životě (demografické údaje, informace o rodině, partnerech, jak se ke svým subkulturám dostali, jejich životní styl, kulturu, názory na světové dění, hudbu a trávení volného času, dále údaje o přátelích, o zkušenosti s drogami, o jejich stylu oblékání a vzhledu - tetování, piercing). Snažila jsem se získat co nejvíce informací a nahlédnout tak do jejich života. Celkem jsem absolvovala rozhovor s 15 respondenty (vždy se třemi lidmi od každé subkultury).

Respondenty jsem vybírala s rozmyslem – aby byli ochotni mluvit i o svém soukromí, postojích, pocitech apod. Proto jsem se snažila nevybírat dospívající mládež, které často tato ochota chybí. Volila jsem respondenty od 21 let.

Aby rozhovor probíhal v prostředí bez rušivých elementů, s příjemnou atmosférou, každý respondent si volil místo schůzky sám, podle toho, kde je mu příjemně. Příslušníky skinheadů, punkerů, taneční scény, hip hopu a hackery jsem k rozhovoru sehnala ze svého okolí (moji známí či známí známých) nebo jsem si je vyhledala pomocí sociálních sítí.

Snažila jsem se mluvit jednoduše a srozumitelně, abych zamezila případnému nedorozumění. Na respondenty jsem nijak nespěchala. Před zahájením rozhovoru jsem je ujistila, že jejich informace jsou anonymní a že slouží pouze pro účely mé práce. Při rozhovoru jsem často projevovala zájem, udržovala jejich pozornost vhodnými vsuvkami a naslouchala jim. Postupovala jsem od obecnějších jednoduchých otázek ke konkrétnějším a důvěrnějším. Až na pár výjimek jsem téměř nepoužívala otázky na Ano-Ne, ale na souvislé odpovědi. Abych předešla různým bariérám v rozhovoru, nemluvila jsem o svých postojích či předsudcích, ani jsem se nesnažila přespříliš respondentovi vyjít vstříc.

Odpovědi jsem si pečlivě a přehledně zapisovala do notebooku, který jsem měla s sebou. U některých respondentů jsem celý rozhovor nahrávala, aby mi žádná informace neunikla (pouze u těch, kteří mi to umožnili – někteří si nepřáli rozhovor nahrávat). Při rozhovoru byli respondenti překvapivě velmi otevření a ve všech otázkách mi vyšli vstříc. Překvapilo mě, že navzdory tomu, že mě neznali, mi odpověděli na vše, co jsem potřebovala.

Po absolvování rozhovorů jsem respondentům poděkovala a řekla jim, že mi velmi pomohli.

Otázky hloubkového rozhovoru

Zjišťovala jsem následující informace:

- 1) Respondentův věk
- 2) Kde aktuálně žije a odkud pochází
- 3) Jaké mají vzdělání jeho rodiče
- 4) Jaké má zaměstnání, či zda je student
- 5) Jakou školu vystudoval/studuje
- 6) Zda má partnera
- 7) Zda je v kontaktu se svou rodinou
- 8) Co respondenta přivedlo k dané subkultuře
- 9) Proč se ztotožňuje s touto subkulturou (jeho ideologie)
- 10) Čím se v životě řídí
- 11) Jaký je jeho životní styl (sport, žije zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)
- 12) Proti komu stojí (jeho nepřátelé)
- 13) Co pro něj znamená národ, vlast
- 14) Zda má partu kamarádů se stejnou ideologií
- 15) Jak často jsou spolu v kontaktu
- 16) Jaké jsou jejich společné aktivity
- 17) Jak často "vyjednává" pořádek (jak často se pere či zda to vůbec někdy dělá)
- 18) Jaký byl jeho největší úspěch
- 19) Čeho chce v životě dosáhnout
- 20) Co mu daná subkultura dává
- 21) Jaký byl jeho největší neúspěch x problém
- 22) Jaký má názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlická krize
- 23) Co mu vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, je pro nebo proti)
- 24) Jaký má názor na ostatní subkultury, o kterých ve své práci píše
- 25) Jakou nejhorší věc v životě spáchal
- 26) Z čeho má největší strach x radost
- 28) Zda má tetování (kde, jak dlouho ho má a co znamená, symbolizuje)

29) Zda má piercing (kde a proč)

Vyhodnocení průzkumu

Výzkumem jsem zjistila následující:

V první otázce jsem se zajímala o věk respondentů. Věková hranice respondentů se pohybovala od 21 do 30 let.

Dále jsem zjišťovala, kde respondenti žijí a odkud pocházejí. Všichni členové subkultur žijí v Praze. Co se týče místa jejich původu, nepocházejí z jedné oblasti, nýbrž z celé České republiky, dokonce i z jiné země (ze Slovenska). V odpovědích zazněla města jako je Tábor, Hradec Králové, České Budějovice, Opava, Hořovice, Štětí, apod.

Většina dotazovaných má střední odborné učiliště bez maturity a je vyučena. Střední školu má pouze jeden skinhead (gymnázium) a jeden hip hoper (obchodní školu). Pouze všichni počítačová nadšenci pokračovali po střední škole dál na vysokou školu. Dva z nich mají dostudovanou vysokou školu zaměřenou na informatiku, třetí informatiku stále studuje. Vzdělání rodičů respondentů je většinou velmi podobné vzdělání jejich potomků.

Dozvěděla jsem se, že všichni dotazovaní jsou zaměstnaní. U skinheadů se objevovaly profese skladníka, operátora autoklávu/výroby tlakových hadic do aut a elektrikáře. U punkerů to jsou profese truhláře/brusiče, automechanika a kadeřnice. U taneční scény číšnice, dělnice v tiskárně a analytika/opraváře DPS (desek plošných spojů) pro automobilový průmysl. U hip hoperů se objevovaly profese OSVČ ve stavební činnosti, instalatéra a prodavače sportovního oblečení v Meatfly. U počítačových nadšenců jsou to webmaster, student informatiky a software developer/identity manager. Podle profesí mohou říci, že nejlépe jsou na tom finančně pravděpodobně počítačová nadšenci. Žádný z nich si ale na svou práci nestěžoval a všichni se zdáli být se svou prací spokojeni.

Otázkou, zda má respondent partnera a zda je v kontaktu se svou rodinou jsem zjistila, že nikdo z uvedených respondentů nemá problém v partnerském životě až na hip hopera Martina, který si prožil nějakou bolestivou událost (nechal odejít pro něj důležitou osobu ze svého života). Také jsem zjistila, že každý z respondentů je v kontaktu se svou rodinou, kromě punkera Lukáše, který se nevidá se svým otcem (je to prý alkoholik) a punkerky Terezy, která se také se svým otcem nestýká. Lukáš při hovoru o svém otci nezněl nijak zklamaně nebo ublíženě, Terezu to viditelně trápilo.

Velkým vlivem na vstup do členství bylo pro respondenty okolí a názory subkultury, se kterými se začali ztotožňovat. Respondenty nadchla hlavně kultura členů, jejich postoje, hodnoty a životní styl, který je začal naplňovat. Martin se stal ultralevicovým skinheadem, protože chtěl prosadit své nerasistické a protifašistické názory a mír ve světě. Pravicový

skinhead David se zase násilí nebojí a páchá ho, když je potřeba. Rád by vyčistil zemi od všech "nečistých". Respondenty u punku nadchla živá hudba s kytarou a bicími, styl oblékání a vůbec bezstarostný životní styl. Tanečnice zaujala velká zábava v klubech, pocity a prožitky v alkoholovém a drogovém opojení, nezodpovědnost a volnost v sexuálním životě. Hip hopeny nalákala rapová hudba plná drsných a pravdivých textů o dnešní době, z které si mohou hodně odnést a třeba se tím i řídit v životě. Počítačová nadšenci se zase nadchli do techniky při prvním použití počítače a zkoušením jejich primitivních programů nebo hraním prvních her.

Životní motta a to, čím se v životě řídí, se u respondentů velmi liší. Je to velmi individuální. Někdo má racionální cíle, někdo zase usiluje o spokojenou rodinu. Lidé v taneční scéně jednotně usilují o spokojenou rodinu. Počítačová nadšenci mají zase pracovní cíle.

Co se týče životního stylu, všichni skinheadi a punkeři, dva tanečnice, dva hip hopeni a jeden počítačový nadšenec nežijí vůbec zdravě. Zbytek si dává pozor na to, co jí. Většina respondentů dělá nějaký sport (skinhead David dělá občas box, skinhead Martin zase cvičí workout (cvičení s vlastní vahou těla), Petra z taneční scény běhá a posiluje, počítačový nadšenec Daniel také sportuje, Alois běhá dlouhé tratě, i hip hopeni se věnují sportu).

Pro členy subkultur je důležitou součástí image a také hudba. Celkový vzhled ovlivňuje jejich oblékání. Členové z řad punku, taneční scény, hip hopu a počítačových nadšenců měli oblečení typické pro danou subkulturu. Punkeři měli typický účes, černo bílo červené oblečení se cvoky, velmi uvolněné jednání bez zábran. Tanečnice měly klasické oblečení – džíny, nějaké tričko a mikinu nebo svetr. Hip hopeni měly typické sportovní značkové oblečení se sportovními botami a každý měl nějaký řetěz nebo řetízek. Počítačová nadšenci byli zase oblečeni v nevýrazném oblečení buď barvy khaki, šedé nebo černé. Ze skinheadů byli typicky oblečeni pouze dva z nich, u jednoho by se jen těžko poznalo, že se jedná o skinheada – antirasistické skinheady na první pohled podle vzhledu nepoznáme.

Dalším důležitým prvkem celkové image je tetování a piercing. Většina respondentů nemá tetování. Skinheadi, punkeři, jeden z počítačových nadšenců a jedna dívka z taneční scény tetování mají. Symboly, které mají vytetované, mají většinou svůj hluboký smysl a význam pro daného člověka, kromě tanečnice, která má sice vytetovaný nějaký čínský znak, ale tento symbol pro ni nemá žádný význam.

Piercing má pouze jeden z respondentů (Lucie), skinhead má zase velké množství náušnic v uších.

U punkerů, skinheadů, taneční scény a hip hopu je zřejmé, jakou hudbu poslouchají, u počítačových nadšenců se to liší. Počítačovní nadšenci nejčastěji poslouchají buď rockovou, metalovou nebo elektronickou hudbu.

Filmům a knihám jsem se věnovala poněkud do hloubky. Je to z toho důvodu, že lidi velice ovlivňují. Podle filmových oblíbenců můžeme o lidech také hodně usoudit. Drtivá většina respondentů mi odpověděla, že jejich nejoblíbenějším filmovým žánrem je sci-fi nebo horor. U počítačových nadšenců si to dokážu logicky vysvětlit – mají rádi složité až nepochopitelné věci.

Martinův oblíbený film je Já, robot, který se odehrává v Chicagu v nedaleké budoucnosti roku 2035. Roboti jsou zde přirozenou součástí lidského života. Hlavní postava je detektiv Del Spooner, kterého hraje Will Smith. Začne vyšetřovat podezřelé úmrtí svého dlouholetého přítele. Podle všech spáchal sebevraždu, ale Spooner věří, že za vraždou stojí robot, což je pro ostatní naprosto nepochopitelné a směšné. I přesto se pustí do vyšetřování.

Davidův oblíbený film je Kult hákového kříže. Hlavní postava Derek se po smrti svého otce, zastřeleného v černošském ghettu, stane aktivním stoupencem neonacismu a touží po pomstě. Jeho činy vyvrcholí vraždou dvou Afroameričanů, za niž je odsouzen na tři roky ve vězení. Odtud se vrací jako jiný člověk, ale doma zjišťuje, že návrat je stejně těžkou zkouškou jako předchozí tři roky.

Radkův oblíbený film je Svatý boj. Film vypráví, že nás obklopuje rozporuplný svět násilí a netolerance. V něm žije i Danny Balint, kterého odpor k vlastnímu židovskému původu zavedl až do řad skinheadskeho nacistického gangu. Tam si jej povšiml fašista Curtis Zampf. Danny se stává součástí světa amerických nacistických bojů a v tajných tréninkových táborech se učí nenávidět a zabíjet. U Curtise se však také setkává s dívkou Carlou. Danny s Carlou posouvá hranice svých milostných prožitků, ale díky jejímu zájmu o židovskou víru také znovu poznává svoji vlastní příslušnost. Jeho život je rozpolcen mezi dvě protikladná vyznání a volba kým se stát je těžká.

Oblíbený film punkera Lukáše je Sid a Nancy. Jde o otevřenou filmovou rekonstrukci bouřlivého vztahu baskytaristy Sex Pistols Sida Viciouse a mladé Američanky Nancy Spungenové. Je to příběh o nezvyklé lásce, kterou tvoří nejenom vzájemné sympatie a pochopení, ale také heroin. Ten posléze nabývá převahy a oba pociťují fyzický i psychický rozklad osobností. I když se Sid Vicious stal po své smrti (zemřel během léčby drogové závislosti) ikonou punkového hnutí, jeho pokus o vzpouru proti všemu a všem se v

konečném důsledku jeví jako neúspěšný. Toto drama je příběhem dvou mladých lidí, kteří neunesli tíhu vlastního bytí.

Punker Vašek se na filmy nedívá. Raději má sitcomy. Jeho nejoblíbenější sitcom je Červený trpaslík. Odehrává se na těžařské lodi Červený trpaslík, jejíž posádka je mrtvá - zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili, jsou Dave Lister, který byl v době nehody na lodi ve stavu nevědomí, a jeho březí kočka, bezpečně uzavřená ve skladišti. Po probuzení za tři miliony let je Lister pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda Rimmera, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.

Punkerka Tereza odpověděla, že filmy vůbec nesleduje.

Petra a Lucie z taneční scény mají rády komedie, žádnou konkrétní ale nevedly.

Jakub z taneční scény má nejraději film Whole train. Jde o nezávislý německý film, který představuje partu chuligánů, kteří chodí sprejovat na berlínské metro. Jde o prestiž, styl, respekt a adrenalin. Konkurenční crew jim dávají zabrat. Při jedné neuvážené akci jeden z nich při útěku před policií skončí pod autobusem. Velmi poutavý je také soundtrack filmu.

Hip hoper Martin má rád filmy inspirované skutečnými událostmi a nesnáší sci-fi a fantasy. Žádný konkrétní film nevedl.

Nejoblíbenější film hip hopera Patrika je komedie Kokosy na sněhu. Je o partě lidí z Jamajky - země slunce a ultrarychlých sprinterů. Při kvalifikaci na letní olympijské hry dojde k hromadnému pádu a jejich naděje jsou na 4 roky pohřbeny. V zapadlém baru se setkávají s Američanem, kdysi olympijským vítězem v jízdě na bobech. Pod vedením tohoto obtloustlého trenéra se začnou pružní, elastičtí a opálení atleti v doslova neuvěřitelných a velmi komických podmínkách tropické země připravovat na Zimní olympijské hry.

Hoper Jirka má rád komedie, nejoblíbenější film ale neuvádí.

Počítačový nadšenec Daniel říká, že jeho oblíbený film je horor Kruh. V tomto filmu existuje videopáska plná obrazů jako vystřižených z těch nejhorších nočních můr. Tam, kde byla přehrána, zazní záhy telefon s varováním, že ten, kdo ji zhlédl, zemře přesně za sedm dnů. Rachel Kellerová, reportérka renomovaného deníku, přirozeně odmítá uvěřit takové fantaskní informaci a rozhodne se přijít celé věci na kloub. I ona pásku získá a se svým malým synkem si kazetu pustí. Telefon skutečně vzápětí zazvoní. Zbývá jen sedm dní a nocí, aby s přítelem Noahem našla způsob, jak zachránit sebe i svého jediného syna. Netuší, na jak dlouhou cestu se s Noahem budou muset vydat.

Počítačový nadšenec Pavel zmiňuje sci-fi trilogii Matrix. Hlavní postava je Anderson, normální mladý muž, který se jen snaží přežít v každodenním shonu moderního velkoměsta. A má všechny předpoklady k tomu, aby se mu to povedlo - dobré přátele, milující rodinu a perspektivní práci v mezinárodní počítačové společnosti. Jedné noci má však strašlivou noční můru. Má pocit, že mu byla jeho mysl ukradena a uvězněna v obřím Matrixu počítače budoucnosti. Začíná vážně pochybovat o své každodenní skutečnosti.

Nejoblíbenější filmy počítačového nadšence Aloise jsou horor Pach krve a sci-fi Interstellar. Hlavní postava filmu Pach krve Chris Finn spěchá na pracovní pohovor a kvůli zácpě na dálnici se rozhodne zkrátit si cestu po lesní silničce. Jenže nesprávně zahne, zabloudí v lesní pustince a navíc se srazí s protijedoucím autem, ve kterém sedí pětice mladých lidí. Skupinka se vydá hledat pomoc a nalezne starý dům v lesích. Místo pomoci tam ale narazí na rodinku zmutovaných kanibalských nestvůr, která se baví štvanicemi na lidi a jejich krvavým zabíjením. Otázkou je, kolik z hrdinů krvavou štvanicí přežije a dokáže se dostat do bezpečí. Interstellar je americko-britský film o tom, jak se čas na Zemi chýlí ke konci a skupina výzkumníků je pověřena nejdůležitějším posláním v lidských dějinách: cestou za hranice naší galaxie, při které má za úkol najít mezi hvězdami pro lidstvo nový domov.³⁶

Knihy u respondentů nejsou moc oblíbené, většina z nich aktuálně vůbec nečte, ale téměř každý si vzpomněl alespoň na název knihy, která ho upoutala v minulosti. Skinhead Martin aktuálně čte knihu od George Orwella – 1984. Tento dystopický román popisuje svět, kde vládne absolutní totalita a válka mezi třemi mocnostmi. Cokoli proti kolektivnímu myšlení je tvrdě trestáno.

Punker Lukáš čte knihu Základy kresby. Tato kniha radí, jak tvořit krásné obrazy pomocí tužek.

Punker Vašek čte knihu Kytary a řev aneb co bylo za zdí od Filipa Fuchse, která popisuje vývoj punkrocku a hardcoru v Československu před rokem 1989.

Hip hoper Martin vtipkuje, že má nejradši slabikář. Nic jiného prý nikdy nečetl.

Hip hoper Patrik čte knihu Kmeny od Vladimira 158, která popisuje současné městské subkultury mládeže a která je i mým pramenem, ze kterého jsem čerpala v teoretické části. Kniha je bohatá na fotografie vybraných subkultur a stává se tak velmi poutavou.

---

³⁶ Csfid.cz

Petra mluví o tom, že má ráda knihy s drogovou problematikou. Nic konkrétního mi ale nesdělila. Ona sama uvádí, že má s drogami problém, a tak se není čemu divit, že na ni velmi působí knihy s touto problematikou.

Počítačový nadšenec Daniel vyzdvihuje knihu *Divergence* od americké spisovatelky Veroniky Rothové. Jedná se o první díl dystopické trilogie *Divergence*. Odehrává se v post-apokalyptickém Chicagu, kde Beatrice objevuje vlastní identitu ve společnosti, která své obyvatele dělí do pěti skupin. Každý, kdo projeví nezávislou vůli, je stíhán.

Počítačový nadšenec Pavel na otázku jaká je jeho oblíbená kniha odpověděl, že *Neobyčejná teorie světla a látky* od Richarda P. Feynmana. Richard Feynman proslul jako Einsteinův nástupce, ale i jako úspěšný popularizátor vědy. V této knize přibližuje běžnému čtenáři ty nejsložitější teorie, aniž by ho zahlcoval řadou rovnic a jinými složitými formulami. Vysvětlil také nelehké myšlenkové pochody moderních fyziků a popisuje teorii kvantové dynamiky, jejímž je spoluautorem a za níž dostal Nobelovu cenu.

Ostatní respondenti prohlásili, že čtení knih je vůbec nebaví nebo že čtou různé časopisy.

Dle výpovědí respondentů také nic nenaznačuje, že by jejich největšími nepřáteli byly ostatní subkultury. Zmiňovali falešné, ulhané, hloupé lidi a lidi, co ostatní neustále přesvědčují o svých názorech. Dále lidi, kteří jsou ovlivnitelní a neumí prosadit svůj názor.

Sesbíraná data také naznačují, že žádný z respondentů, až na skinheady, není velký vlastenec. Národ pro ně v dnešní době již téměř nic neznamená, ale tuto situaci by chtěli změnit. Také se zajímají o to, co se tu děje a záleží jim na tom, jaká bude naše budoucnost. Všichni respondenti by chtěli národ ochránit před cizinci a terorismem.

Všichni respondenti mají svou partu přátel se stejnou ideologií (až na jednoho počítačového nadšence, který nemá žádnou partu přátel, baví se ale s všelijakými lidmi) a pravidelně se s nimi vídají. Společné aktivity jsou u všech spíše hospodské, ale u některých respondentů (např. u počítačových nadšenců) i kulturní.

Žádný respondent vyloženě nevyhledává násilí a rvačky, ale vzhledem k odpovědím můžu říci, že pravicoví skinheadi David a Radek se ze všech respondentů projevují nejagresivněji a nejvulgárněji a neváhají použít násilí, na rozdíl od antirasistického Martina a všech ostatních, kteří by raději před násilím utekli.

Nějaký životní neúspěch popisuje drtivá většina lidí, většina se neúspěchu bojí. Výjimkou je hip hoper a jeden počítačový nadšenec, ti tvrdí, že neúspěch neexistuje, že je to jen cesta k cíli nebo záleží pouze na úhlu pohledu.

Otázkou, jaký mají názor na situaci u nás a co jim vadí ve společnosti, jsem zjišťovala, jaký mají přehled o světě kolem nich. Všichni dotazovaní lidé mají o světě přehled a vědí o situaci s uprchlíky. Naprostá většina lidí je proti cizincům u nás. Někdo není tak radikální, aby je chtěl hned poslat za hranice, ale zmiňuje obavy, že nynější situace je neudržitelná.

Názory na ostatní subkultury u respondentů nebyly nijak nesnášenlivé. Všichni odpověděli podobně: Pokud je nijak nebudou omezovat a snažit se je o něčem přesvědčit, tak si mohou dělat, co chtějí.

Nejhorší věcí, co kdo spáchal, bylo braní drog, bitky a krádeže a řízení bez řidičského oprávnění nebo jízda v autě pod vlivem alkoholu. Někdo bral otázku z jiného hlediska (např. hip hoper Martin) a odpověděl, že nejhorší bylo to, když nechal ze svého života odejít milovanou osobu. Opět záleží na nastavení člověka – třeba skinheadi neřeší takové věci, jako je odchod nebo zklamání milované osoby, řeší rasové věci, apod.

Co se týče strachu a radostí, to je velmi individuální. Každý má strach a radost z něčeho jiného. Někdo i z absurdních věcí jako jsou potkání, někdo už má racionálnější strach, a to třeba z toho, že smrt bolí. Někdo má radost z přátel, rodiny, někdo zase z dobře odvedené práce nebo kvalitně žitého života. Záleží na hodnotovém nastavení člověka.

Respondenti se velmi liší nejen zevnějškem, ale i způsobem řeči. Pro některé subkultury je typické slangové nebo až hanlivé vyjadřování. Nejdrsnější vyjadřování mají pravicoví skinheadi – používali slang, ale i punkeři, lidé z taneční scény a hip hopeři mluví ve slangu. Počítačovní nadšenci zase naopak mluví velmi spisovně, promyšleně a racionálně.

Členové všech popisovaných subkultur dodržují stanovená pravidla skupiny. Nemají se skupinou jen podobné smýšlení, ale i ho praktikují a cítí sounáležitost. Všem členství ve skupině něco přináší, nezjistila jsem žádná negativa.

Závěr

Snažila jsem se problematiku městských subkultur vystihnout co nejlépe. Praktická část pro mě byla mnohem obtížnější než teoretická část. Teorii je schopen načíst a použít při tak obrovském množství zdrojů každý, ale zpracovat kvalitní výzkum, který v dnešní době přinese ještě něco nového, je již velmi obtížné.

S tématem městské subkultury mládeže se mi ale velmi dobře pracovalo a snažila jsem se pro výsledek udělat maximum (jak jsem již zmínila, toto téma mě zajímá již dlouho). Rozhovorem s lidmi, kteří se ode mě výrazně liší, jsem se dozvěděla spoustu cenných informací a získala jsem přehled o jejich životě.

Také jsem pochopila, z jakého důvodu se lidé stávají členy subkultur - chtějí cítit sounáležitost a mít okolo sebe partu lidí, kteří je vždy podrží a "dají za ně ruku do ohně". Berou ostatní členy jako svou rodinu a leckdy k nim mají bližší vztah, než k vlastní rodině. Pravděpodobně tím získávají pocit jistoty a bezpečí, který jim v rodině chyběl.

Zjistila jsem, že v subkulturách jsou ve velkém množství případů nějakým způsobem odlišní lidé, kteří nejsou schopni se sami prosadit nebo prosadit svůj názor ve společnosti, jsou snadno ovlivnitelní a nemají většinou žádný velký životní cíl (když nepočítám fungující rodinu a dostačující práci). Pak jsou samozřejmě i subkultury, do kterých se člověk narodí nebo se členem stává nedobrovolně, ale takové subkultury nejsou předmětem této bakalářské práce.

Hlubkovým rozhovorem jsem se naučila, jak mám jednat s respondenty, aby se mi co nejvíce otevřeli a sdělili mi co nejvíce informací. Důležité bylo působit přátelsky a chápavě a v žádném případě nedávat najevo předsudky vůči jejich ideologii a názorům, ačkoliv se to v některých případech nabízelo.

Zjistila jsem, že většina subkultur, o kterých jsem psala, se často neshoduje s hodnotami a normami společnosti, ve které žijí a jednotliví členové se všemožně snaží pravidla degradovat a porušovat. Svým chováním na sebe upozorňují, to jim přináší velké uspokojení a pocit výjimečnosti. Nicméně to jsou většinou lidé, kteří naprosto ničím nevynikají a jsou vcelku průměrní, ale právě porušováním norem a zákonů a páčáním zla či poškozováním sebe sama se cítí odlišní. Ve svém okolí jsem nezaznamenala skinheada, punkera nebo třeba zástupce z taneční scény, který by v životě dokázal něco světoborného (když nepočítám hackery a počítačové nadšence – k těm mám obrovský respekt za to, co dokáží), ale samozřejmě existují i výjimky.

K některým subkulturám mám své výhrady. S ideologií pravicového skinheada nesouhlasím, přespříliš prezentuje nadřazenost bílé rasy a na ostatní rasy nahlíží velmi přísně, chybí jim tolerance. Přesto nemohu úplně souhlasit ani s ideologií antirasistického skinheada, protože jsem všímavá a vidím, co se děje ve společnosti. Naopak přehnanou tolerancí by mohlo dojít k velkým problémům. Pokud vedle sebe budou žít nejrůznější etnika, pravděpodobně to povede ke sporům někdy i k násilí. Kdybychom neumožňovali přístup tolika arabským lidem, nemuseli bychom řešit terorismus. Jenže ne každý je terorista a odlišit dobrého od zlého je obtížné.

V demokracii nemůžeme diskriminovat arabské etnikum a pouštět do země pouze jiné národnosti. Je to začarovaný kruh a je otázkou, jak to vše dopadne. Podle mě je jen potřeba dbát na bezpečnost a pouštět do země po rozsáhlé kontrole jen zvládnutelný počet cizinců a následně na ně pravidelně dohlížet. Cizinci by každopádně měli být vděční za každou pomoc a přizpůsobit se zdejšímu právidlům, protože nejsou ve své zemi. Pokud se naučí být tolerantními a nebudou nároční, můžou pak být tolerantní i lidé kolem nich.

Co se týče punkerů, líbí se mi jejich hudba, sama punkovou hudbu poslouchám. S jejich ideologií ani životním stylem nijak zvlášť nesympatizuji. Velmi mě překvapuje, že v dnešní době spolu většinou punkeři a skinheadi vychází, někdy jsou i namíchaní v partě přátel.

Taneční scéna je mi ale zcela cizí. Nelíbí se mi ani elektronická hudba, která obsahuje v podstatě jen pár neustále se opakujících umělých tónů, tak ani zpěv o jedné větě textu. Mně se líbí hudba, kde zní nástroje jako kytara a bicí a text zpívá normální (nechrčící) hlas.

Nemohu pochopit ani jejich životní styl, který se skládá pouze z návštěv nejrůznějších klubů, barů, hospod a festivalů, kde ve velkém množství holdují alkoholu, berou drogy a mají mnoho sexuálních partnerů. Přijde mi, že si vůbec neváží svého zdraví. Nemají ani žádnou logickou ideologii, chtějí se pouze bavit, vystoupit alespoň na chvíli z reality a pociťovat krásné prožitky z drog a z tance. Plusem je, že každý z taneční scény dospěje. Téměř každý člověk si v pubertě projde diskotékovým obdobím a experimenty s alkoholem, někdy i s drogami, ale neměl by u toho zůstat do 30 let. Každý člověk se bezpochyby chce bavit, ale měl by zvolit zdravější způsob zábavy (sport, kultura, cestování), který nezanechává následky. Útěk z reality přece není potřeba, pokud si ji vytvoříme takovou, jakou chceme.

Hip hopová kultura jde také zcela mimo mě. Éra volných kalhot, mikin a kšiltů již zmizela, zůstává pouze hudba a jejich životní styl. Jejich hudba se mi zdá spíše diskuzí, která se snaží nějakou hrůzou ze života zapůsobit na city lidí. Pro mě je dobrá hudba o

zpěvu a krásném hlase a ne o povídání rýmů. Co se týče jejich vzhledu, sportovní oblečení a boty mi nevaří, je to pohodlné, člověk by tak ale neměl chodit do společnosti.

Nejvíce sympatizuji s počítačovými nadšenci. S jejich názory se naprosto ztotožňuji. Většina z nich má velké cíle, chce změnit svět k lepšímu a svět si maximálně usnadnit. Když jim něco nevyhovuje, naprogramují si něco svého, podle svých představ. Respondenti z mého výzkumu mají své názory, které si nenechají vzít. Jsou to velmi inteligentní jedinci, kteří se objektivně zamýšlí nad světem. Vystudovali technické a inženýrské univerzity a jsou schopni si poradit v jakékoliv situaci. Spousta lidí si myslí, že to jsou zcela asociální jedinci, kteří nemají ze života nic a nekomunikují se světem, opak je ale pravdou. Mají většinou spoustu přátel, taky počítačových nadšenců, se kterými sdílejí své názory a tráví spolu volný čas. Většina z nich dokonce sportuje, cestuje nebo chodí do přírody.

Já sama se v současné době učím spravovat webové stránky a ráda bych se do budoucna naučila i programovat. V partě počítačových nadšenců je mi proto velmi příjemně, cítím se obklopená schopnými a inteligentními jedinci, se kterými se můžu bavit o všem důležitém a kteří dokáží nevídané.

Zjistila jsem, že žádný z respondentů nemá problém v partnerském životě až na jednoho hip hopera (který má po nějaké bolestivé události problém si najít partnerku). Velmi mě překvapilo, že zrovna skinheadi (u kterých bych to čekala nejméně) nemají nejmenší problém s nalézáním svých partnerů. Čekala jsem, že jejich drsný životní styl ženy dost odrazuje.

Také jsem zjistila, že žádný z respondentů nemá problém v pracovním životě a kromě punkera Lukáše a punkerky Terezy (ti nevídají svého otce) nikdo nemá problém ani s rodinou. Také mě překvapilo, že všichni respondenti mají přehled o tom, co se děje ve světě (cizinci).

Na závěr bych chtěla říci, že podle mého názoru subkultury obohacují svět, který potom není jednotvárný. Některé subkultury přinášejí jen zlo, ale kdyby na světě byli jen samí dobří, úžasní, inteligentní, cílevědomí a dokonalí jedinci, byli bychom všichni stejní. Kdo by se potom cítil výjimečný? Naštěstí je každý jedinec odlišný, a to jak vzhledem, inteligencí, názory tak i chováním.

Každý člověk chce být tím výjimečným, odlišit se a cítit se bezpečně. Silní a stabilní jedinci to zvládnou sami, bez toho, aby nutně patřili k nějaké skupině. Ti ostatní toho

dosahují členstvím ve skupině, kde cítí sounáležitost a to, že nejsou jiní tak, jak se cítí ve většinové společnosti, pro kterou jiní opravdu jsou.

Člen ve skupině zažívá jak pozitiva, tak i negativa, ale subkultura ho vždy nějakým způsobem obohacuje. Subkultury procházejí celými dějinami a vždy budou a jsou pro zdravý chod společnosti naprosto nezbytné.

Seznam použité literatury

Prameny:

- BASTL, Martin a Andrea MATOUŠKOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR: možné příčiny, struktura, programy prevence kriminality mládeže*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011, 285 s. Politologie (Grada). ISBN 978-802-4737-973
- BROOKS, S., and T. Conroy. "Hip-Hop Culture in a Global Context: Interdisciplinary and Cross-Categorical Investigation." *American Behavioral Scientist* 55.1 (2010)
- GELDER, Ken. *Subcultures: cultural histories and social practice*. New York: Routledge, 2007. ISBN 9780203446850
- GELDER, Ken a Sarah THORNTON (eds.). *The subcultures reader*. 1st pub. London: Routledge, 1997. ISBN 0-415-12728-9
- GIRTLER, Roland. *Metody terénního výzkumu*. 4., kompletně přepracované vydání Vídeň: Böhlau, 2001. ISBN 3-8252-2257-8
- HAZLEHURST, Kayleen M. a Cameron HAZLEHURST. *Gangs and youth subcultures: international explorations*. New Brunswick, NJ: Transaction Publishers, 1998. ISBN 1560003634
- HEBDIGE, Dick. *Subkultura a styl*. V Praze: Dauphin, 2012. ISBN 978-80-7272-197-9
- JANEČEK, Petr a Dana BITTNEROVÁ. *Folklor atomového věku: kolektivně sdílené prvky expresivní kultury v soudobé české společnosti*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 2011. ISBN 978-80-87398-11-1
- KAJANOVÁ, Yvetta. *K dejinám rocku*. Bratislava: Coolart, 2010, 128 s. ISBN 978-80-969080-6-6
- KOLÁŘOVÁ, Marta a Anna ORAVCOVÁ. *Revolta stylem: hudební subkultury mládeže v České republice*. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2011, 264 s., ISBN 978-807-3301-941
- KUPKA, Petr, Martin LARYŠ a Josef SMOLÍK. *Krajní pravice ve vybraných zemích střední a východní Evropy: Slovensko, Polsko, Ukrajina, Bělorusko, Rusko*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2009, 268 s. Ediční řada Monografie, sv. č. 25. ISBN 80-210-4845-X
- LUCIE-SMITH, Edward. *Visual arts in the twentieth century*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, c1996. ISBN 0134944364

- MAREŠ, Miroslav, Josef SMOLÍK a Marek SUCHÁNEK. *Fotbaloví chuligáni. Evropská dimenze subkultury*. 1. vyd. Brno: Centrum strategických studií, Barrister & Principal, 2004. 181 s. Neuveden. ISBN 80-903333-0-3
- MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1.vyd. Brno: Centrum strategických studií, c2003, 655 p., [8] p. of plates. ISBN 80-865-9845-4
- MATOUŠEK, Oldřich a Andrea MATOUŠKOVÁ. *Mládež a delikvence: možné příčiny, struktura, programy prevence kriminality mládeže*. Vyd. 3., aktualiz. Praha: Portál, 2011, 336 s. ISBN 978-807-3678-258
- MCNEIL, Legs a Gillian MCCAIN. *Please Kill Me: The Uncensored Oral History of Punk*. New York: Grove Press, 2006. ISBN 0802142648
- NEGUS, Keith. *Music genres and corporate cultures*. 1st pub. London: Routledge, 1999. ISBN 0-415-17400-7
- SAUNDERS, Nicholas. *Extáze: Techno scéna*. 1. vyd. Překlad Petr Pálenský. Brno: JOTA, 1996. ISBN 80-85617-93-5
- SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077
- SVÍTIVÝ, Eduard. *Punk not dead*. 1. vyd. Praha: AG kult, 1991, 186 s. ISBN 80-900081-4-3
- ŠVAMBERK, Alex. *Nenech se zas oblbnout: kapitoly o americkém hardcoru a punku*. Praha: Maťa, 2006. ISBN 80-7287-121-8
- ŠVAMBERK, Alex. *No future!: kapitoly o britském punku*. Praha: Maťa, 2006. ISBN 978-80-7287-142-1
- VANĚK, Miroslav. *Byl to jenom rock'n'roll?* Praha: Academia, 2010. ISBN 978-80-200-1870-0
- VESELÝ, Karel. *Hudba ohně: radikální černá hudba od jazzu po hip hop a dále*. 2. vyd. V Praze: BiggBoss, 2012. ISBN 978-80-903973-5-4
- VLADIMIR 518. *Kmeny 0: městské subkultury a nezávislé společenské proudy před rokem 1989*. 1. vyd. V Praze: Bigg Boss, 2013, 739 s. ISBN 978-809-0473-546
- VLADIMIR 518. *Kmeny: současné městské subkultury*. 1. vyd. Editor Karel Veselý. V Praze: Yinachi, 2011, 517 s. ISBN 978-809-0473-539
- WARNECK, Igor. *Runy: praktická kniha: uvedení do světa run*. Olomouc: Fontána, 2004, 209 s. ISBN 80-7336-176-0

Slovníky:

- PETROUSEK, Miloslav a Alena Vodáková. *Velký sociologický slovník*. Vyd. 1. Praha: Karolinum, 1996. ISBN 80-7184-164-1

Elektronické zdroje:

- Antifa.cz: Subkultura skinheads. In: [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <<http://www.antifa.cz/content/subkultura-skinheads>>
- Doktorka.cz. Kdo je emo? [online]. [cit. 2015-02-01]. Dostupné z: <<http://psychologie.doktorka.cz/kdo-je-emo/>>
- Kerky.cz: Kde tetování nejvíce bolí. In: [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <<http://kerky.cz/styl/kde-tetovani-nejvice-boli/>>
- Magazín E15: Tradiční skinhead nehajluje. In: [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <<http://magazin.e15.cz/regiony/tradicni-skinhead-nehajluje-rika-expert-840164>>
- Repecstechi.estranky: Druhy punku. In: [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <<http://www.repecstechi.estranky.cz/clanky/druhy-punku-.html>>

Summary

In this thesis I focused on urban subcultures of the youth (skinheads, punks, dancing scene, hip hop and computer enthusiasts). In the theoretical part I tried to explain the concept of subculture and characteristics of mentioned subcultures. The goal of the practical part was to learn about lives of the members of chosen subcultures and to understand their ideology and lifestyle. Therefore I used an in-depth interview. The most important thing I found was that every member of these subcultures is satisfied with their life (both business and personal). The membership in subcultures gives them a lot (feeling of safety, security, self-confidence, belongingness, etc.). I learnt a lot of new information and found the way how to deal with people so that they openly answer all my questions. I'm a little disappointed that I didn't get more respondents because I really enjoyed interviewing.

Přílohy

Příloha č. 1 – dotazníky

Martin – skinhead č. 1 – Oi (Martin pochází ze Slovenska, mluvil slovensky, přepis ale dělám v češtině)

1) Kolik ti je?

22.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš (kde jsi vyrůstal)?

Teď žiju v Praze, ale pocházím ze Slovenska, z Handlové.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Máma má 2 vysoké školy, otec má pouze střední školu (sociologie, psychologie).

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Jsem skladník, pracuju za Prahou.

Líbí se ti v práci?

Jsem spokojený.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Gymnázium. Byl jsem i na vejšce, učitelství, geografie, ale v 1. ročníku jsem odešel

Proč?

Bylo to dost těžký a moc mě to nebavilo.

6) Máš přítelkyni?

Ne, radši si užívám ☺. Ale kdyby se objevila nějaká žena, nebránil by se.

Co je pro tebe na ženě důležité?

Aby nelhala a nebyla příliš extrovertní.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jezdím domů na Slovensko tak jednou za 2 až 3 měsíce.

8) Co tě přivedlo ke skinheadům?

Kamarádi již od dětství, taky socialismus a dělníci.

9) Proč se ztotožňuješ se skinheady (tvoje ideologie)?

Jsem proti systému, kapitalismu, politice. Jsem pro rovnost lidí, proti neonacionalismu.

10) Čím se v životě řídíš?

Chci, aby mi prostě bylo dobře. A mé rodině a kamarádům.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Cvičím workout, s vlastní vahou, cvičím na hrazdě. Žiju spíše zdravě. Jsem vegetarián.

Moje oblíbená kapela je Perkele – Oi (ze Švédska) a Los Fastiods, poslouchám i Oi Punk.

Můj oblíbený film je Já, robot, mám rád sci-fi, horory a dokumenty. Moje oblíbená kniha

je od Orwella – 1984.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Proti fašistům a kapitalistům co nás zneužívají.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Nic extra, nejsem vlastenec.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (skinheady), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano, ale hlavně s punkery – ti jsou spíše anarchisté, jsou proti normám, systému, jsou radikálnější než já.

15) Jak často jste v kontaktu?

Tu partu mám na Slovensku, tak vždy, když tam jedu.

16) Jaké jsou tvoje společné aktivity s kamarády?

Chodíme na koncerty, na pivo.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Kdysi jsem to dělal. Teď jsem se umírnil, dřív jsem se nebránil ničemu, s alkoholem jsem byl schopný čehokoliv. Hlavně na střední.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Odešel jsem sám do Prahy, do neznáma.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Rovnosti mezi lidmi.

20) Co ti skinheadství dává?

Cítím se dobře, mám pocit sounáležitosti.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Asi to, že jsem dělal průsery, měl jsem problémy s policií a asi bych zvolil jinou střední školu.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Uprchlíci by se měli přijímat, uprchlíci by se měli přizpůsobit, média vše zkreslují.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy jsi pro nebo proti)?

Kapitalisti, kteří chtějí mnoho po lidech. Nezastaví se před ničím. Jsou to jednotlivci, ne stát.

Jsem tolerantní k homosexuálům, ale když to vidím na vlastní oči, je mi to proti srsti.

Jsem zásadně proti tvrdým drogám. Občas si zahulím marihuanu (tak 1x za měsíc).

24) Jaký máš názor na punkery, hip hopy, taneční scénu a počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

S punkery se bavím, takže jednoznačně kladný.

Myslím si, že hip hop je jen o módě, jdou se systémem a nemají žádnou ideologii. Hip hop neposlouchám.

A ajťáci nemají ze života nic.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Asi ty bitky. Ale nebylo to nic krvavého.

26) Z čeho máš největší strach?

Z potkanů.

Proč zrovna z potkanů?

Asi to mám z Orwellovy knihy, kde je hrdina potrestán – je potkanem. Od té doby z toho mám strach.

27) Máš tetování?

Mám tetování na noze a na zadku. Mám vytetovaný erb, ženu s mečem (to symbolizuje ochranu Baníku) + kostel, ten mi připomíná moje město. Na zadku mám vytetované jméno mého kamaráda (to byl omyl, šel jsem za kamarádem tatérem a řekl jsem mu, že tam chci vytetovat "Tvoje jméno" a on to špatně pochopil a vytetoval mi tam "Michal". Byli jsme samozřejmě posilněni alkoholem. Když jsem to ráno zjistil, myslel jsem, že mě klepne.

Těch ostatních tetování nelituješ?

Nelituju, právě naopak, chci další. Chtěl bych na záda velkého letícího ptáka – to by symbolizovalo svobodu, to bych chtěl přes celá záda. Pak bych chtěl ještě na ruku symbol revoluce – ruce nahoru – ty vyzývají k revoluci. Tak do dvou let bych chtěl realizovat toho ptáka.

28) Máš piercing?

Piercing nemám, chtěl bych ale falešný tunel do ucha nebo kroužek do pusy.

Vadí ti piercing na ženách?

Pokud je to na normálním místě, tak ne.

David – skinhead č.2. (David pochází ze Zaječova)

1) Tvůj věk?

23.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Momentálně v Praze, vyrostl jsem v Zaječově.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Učiliště, oba.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Jsem operátor autoklávu/výroba tlakových hadic do aut a pracovních strojů.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

SOU/Nástrojář.

6) Máš přítelkyni?

Mám.

Jak dlouho?

Půl roku jsme spolu.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, neustále.

8) Co tě přivedlo ke skinheadům?

Nespokojenost poměrů v mojí vlasti (pozn. asi myslel nespokojenost s poměry).

9) Proč se ztotožňuješ se skinheady (tvoje ideologie)?

Protože mají asi jako jedni z mála stejné názory a pohled na dění kolem nás jako mám já.

10) Čím se v životě řídíš?

Pravdou.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Chodím čas od času běhat a boxovat a občas jdu za známými na pivo.

Kapela asi Orlík, Agrese 95 nebo Imperium.

Film Kult hákového kříže. Knihy nečtu.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Proti anarchistům, feťákům, "nepřízpůsobivým".

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Hodně a snažím se národ chránit, abychom o něj nepřišli a nemuseli se bát vyjít v noci ven, což už bohužel v některých městech takhle funguje.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (skinheady)?

Ano jsem.

15) Jak často jste v kontaktu?

Dá se říct, že neustále.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Sport, autodílna a oblíbený bar.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Vždy, když je to zapotřebí k mé ochraně nebo ochraně blízké osoby.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Těžko říct, asi dobrá práce, kamarádi.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Naší "čisté" vlasti.

20) Co ti skinheadství dává?

Pocit že si stojím za pravdou. Pravdou, kterou se bojí hodně lidí říct, aby neměli problémy.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Asi rozvod rodičů.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Měli by zavřít hranice a vracet je zpět, ať si je vezme Amerika, když u nich rozpoutala válku.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Homosexuály by měli zavřít na léčení, je to proti přírodě a fetáky a spol s nimi. Nechci mít strach, že si já nebo moje děti sednou kdekoliv na jehlu.

24) Jaký máš názor na punkery, taneční scénu (jungle, techno), hip hopy a ajtáky/nadšence počítačových her – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Měli by dospět :D.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Řízení auta bez řidičáku ve 14 letech.

26) Z čeho máš největší strach?

Z toho že nás naše vláda prodá a nechá v průseru, aby se sami měli dobře.

27) Z čeho máš největší radost?

Většinou z radosti druhých.

28) Máš tetování?

Mám jich 8 :D. Ale nejdůležitější je pro mě keltský kříž na srdci, pak symbol boha Ódina, boha veškerého života, smrti, války, magie.

29) Máš piercing?

Mám jen náušnice.

Radek – skinhead č. 3 (Radek pochází z Hradce Králové)

1) Tvůj věk?

Je mi 21.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Teď žiju v Praze, vyrostl jsem v Hradci Králové.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Oba jsou vyučení.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Jsem elektrikář.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

SOU - elektrikář.

6) Máš přítelkyni?

Nemám.

Jak dlouho jsi sám?

Tak půl roku.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jezdím domů jednou za 3 týdny.

8) Co tě přivedlo ke skinheadům?

Když jsem se přistěhoval do Prahy, potkal jsem zajímavou partu skinheadů, líbily se mi jejich názory a myšlenky, tak jsem se k nim přidal.

9) Proč se ztotožňuješ se skinheady (tvoje ideologie)?

Mají stejné názory na okolí, jako mám já.

10) Čím se v životě řídíš?

Svémi životními cíli.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Občas si zasportuju, rád jezdím na kole. Zdravě nežiju, jím, co mi chutná.

Oblíbená kapela světová asi Cockney Rejects, česká Orlik.

Mám rád film Svatý boj. Knihy mě nebaví.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Proti těm arabáčům, co pořád lezou do naší země. A cigánům.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Na mé vlasti mi záleží a nejradši bych jí vyčistil od té špíny.

14) Jak často jsi v kontaktu s kamarády (skinheadů)?

Scházíme se tak ob den.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Zajdem do hospody, na koncert, ven.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Když musím, tak musím.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Osamostatnění se, to, že se dokážu sám uživit.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Lepší práce, národa bez přistěhovalců a cigánů.

20) Co ti skinheadství dává?

Cejtim se sám sebou. Mám partu kamarádů, kteří se mnou ve všem souhlasí a jsou tu, když něco potřebuju.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Když jsem přijel do Prahy, nikoho jsem tu neznal...

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Měli by táhnout, odkud přišli. Chápu, že mají ve své zemi problémy, ale mají je řešit nebo utýct do první země, kde je bezpečno a ne, že jdou někam, o čem slyšeli, že se tam mají všichni nejlíp. Dělej tu bordel, nevážej si ničeho a kradou lidem práci.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Buzny nesnáším, ať si ty prasárny dělaj doma, ale ne na ulici, kde jsou lidi. Ve středověku takový lidi ukamenovávali. Dneska si tu necháváme všechnu verbež.

24) Jaký máš názor na punkery, taneční scénu (jungle, techno), hip hopeny a ajťáky/nadšence počítačových her – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Znám pár normálních punkerů, ty mi nevaděj. Technaři jsou smažky, hip hopeři jsou buzíci v kšiltovkách a ajťáci jsou chudáčci.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Jednou jsem se vážně ožral a sedl jsem do auta...

26) Z čeho máš největší strach?

Asi z toho, že tu budou jenom černý, že se přizpůsobíme arabáčům a všude tu budou ty jejich mešity nebo že nikomu už nebudou vadit buzíci.

27) Z čeho máš největší radost?

Když se mi něco povede, třeba v práci nebo s kamarády.

28) Máš tetování?

Mám jich víc, vyzdvihnout chci tohle – ACAB (pozn. all cops are bastards = všichni policajti jsou bastardi)

29) Máš piercing?

Ne.

Lukáš – punker č.1 (Lukáš pochází taktéž ze Slovenska, je to kamarád Martina. Mluvil slovensky, přepis opět dělám v češtině).

1) Kolik ti je?

28.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš (kde jsi vyrůstal)?

V Praze v Nuslích, ale pocházím ze Slovenska, z Liptovského Mikuláše ze sídliště Podbřežiny.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Otec nedostudoval, pracuje jako truhlář, matka je kožešnice.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Pracuji jako truhlář/brusič, brousím pažby na zbraně.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Studoval jsem na ZŠ polnohospodářské živočišnou a rostlinnou výrobu.

6) Máš přítelkyni?

Mám přítelkyni 3 roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Jsem v kontaktu s rodinou, kromě svého otce. Je to totiž alkoholik.

8) Co tě přivedlo k punku?

Okolí resp. lidí, kámoši se kterými jsem byl v kontaktu.

9) Proč se ztotožňuješ s punkem (tvoje ideologie)?

Líbí se mi kultura, hudba, zábava s tím spojená, vizáž, všechno.

10) Čím se v životě řídíš?

Dělám, co musím, ale i to, co mě baví.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Sportoval jsem, dělal jsem free climbing 10 let, ale momentálně mám problémy se zápěstími, tak nic nedělám, ale 7 let se věnuji tetování. Snažím se stravovat zdravě, ale ne furt ☺.

Oblíbených kapel mám víc, asi Zóna A, Davová Psychóza. Film Sid a Nancy. Aktuálně čtu Základy kresby.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Nepřátele neřeším, nevšímám si jich, nezajímají mě. Nemám rád feťáky a socky.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Nic, nejsem vlastenec.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (punkery), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Jsem v kontaktu a rád s nimi chodím na pivo ☺.

15) Jak často jste v kontaktu?

Když jedu na Slovensko, tak se vídáme, jak to jde (tam jezdím tak 2-3x do roka). V Praze hlavně na koncertech ale i mimo koncerty a to tak jednou za dva týdny.

16) Jaké jsou tvoje společné aktivity s kamarády?

Tetování, koncerty, flákání po městě...

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Neperu se, spíš já jsem mlácený :D. Ale kdyby bylo třeba, tak se poperu.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Když jsem lezl, byl jsem zmíněný v lezeckém časopise a na závodech jsem se dostal do finále. Jinak se momentálně dost snažím v tetování.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Chtěl bych vlastní tattoo studio.

20) Co ti punk dává?

Punk mi dává hlavně svobodu projevu, pocit, že někam patřím a že jsem mezi svými lidmi.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Asi že jsem více nestudoval.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Nemám nic proti těm, kteří chtějí pracovat a normálně žít, ale takové, kteří chtějí znásilňovat ženy a krást, tak je třeba střílet ☺.

23) Co ti vadí ve společnosti (náзор na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Homosexuálové mi vadí jen takoví, kteří dávají extrémním způsobem najevo svou orientaci, ostatní mi nevadí. Drogy nemám rád! Když se bavíme o těch tvrdých...

24) Jaký máš názor na skinheady, hip hopy, taneční scénu a počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Skini mi vadí jen ti agresivní, v našem městě jsem poznal několik skinů a byli to burani z vesnice... Byli drzí, agresivní a ne moc sympatičtí :D. Ale to se mi stalo i tady v Praze. Moje přítelkyně a pár kámošů jsou třeba metalisti. Hip hopeři jsou šašci. Počítačovní nadšenci jsou maniaci, mají svůj svět a nejsou nijak výrazní. Mně osobně nevadí. Tanečníci... asi je nebaví život, realita a tak z ní utíkají. Diskotéka je jejich falešný svět do kterého se rádi vracejí a vlastně je to jejich životní styl, záliba, což já osobně nemusím. Ale každý je nějaký ☺.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Kradl jsem, bral jsem drogy.

26) Z čeho máš největší strach?

Strach ze života.

A radost?

Radost z přítelkyně, rodiny, tetování.

27) Máš tetování?

No, mám ☺. Mám jich víc, tak pár vyberu. Mám vlaštovku (ta symbolizuje svobodu), hvězdy (líbí se mi a dají se dobře kombinovat a už na základce jsem je vyrýval do lavičky ☺), pak lotosový květ (roste ve špinavé vodě) a biomechaniku (mám ji rád).

28) Máš piercing?

Nemám ☺. Nenosím asi náramky, řetízky, vadí mi to.

Vašek – punker č. 2 (Vašek pochází z Oseku u Hořovic)

1) Tvůj věk?

23.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Pocházím z vesnice Osek (má cca 800 obyvatel), nedaleko města Hořovice a žiji přechodně zde nebo v Praze.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Oba dva jsou vyučení. Otec automechanik a matka prodavačka.

4) Jaké máš zaměstnání?

Pracuji jako automechanik a zabývám se opravami nákladních automobilů.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Po základce jsem začal studovat dopravní průmyslovku v Berouně, kde jsem vydržel dva roky, ale za kázeňské přestupky mi bylo uděleno podmíněčné vyloučení a následně jsem byl vyloučen.

Pak jsem se vyučil v Rokycanech automechanikem.

6) Máš přítelkyni?

Přítelkyni mám a jsme spolu už 2 roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Pravidelně.

8) Co tě přivedlo k punku?

V raném stádiu mojí puberty jsem někde vyhrabal, už ani nevím kde, kazetu kapely SPS. Kazeta byla asi už tak patnáctá kopie originálu takže kvalita zvuku žádná, ale i přes to šumění a praskání se mi do uší začala valit hudba, která se mi docela zalíbila, jak

hudebně tak hlavně textově, protože jakožto puberták nasranej na všechny a na všechno jsem se v těch textech (písničky proti válce, stereotypu, lidský blbosti atd.) našel. Tak sem to tak měsíc dva poslouchal. Že nějaký pankáči existují, to jsem tak nějak tušil, že nosej barevný číra a tak, ale víc tak nějak nic, tak jsem začal co a jak a o čem to je a podobně až jsem se v tom prostě vzhlídnul a začal. Roztrhaný džíny, trička, nějakéj „hrozně“ punkovej nápis na něm, diskařský pseudo čírko na hlavě a hurá. Napřed jsem byl pankáč tak nějak sám, kamarády jsem měl na základce, takže parta byla, pak mě začlo štvát, že jsem v tom sám, tak sem objevil, že v Hořovicích je partička pekáčů (pozn. myslel pankáče) asi v mém věku, tak jsem se k nim přifařil a už si takhle punkujeme s větší či menší obměnou (někdo přišel, někdo odešel) už asi 9 let.

9) Proč se ztotožňuješ s punkovou kulturou (tvoje ideologie)?

Jelikož jsem si to dřív nechtěl připustit, tak i já se s věkem měním, a to ve smyslu toho ztotožňování. V těch 12-13 letech jsem se ztotožňoval s tím, že chci šokovat a bejt středem pozornosti (což mi zůstalo až do teď) a dělat bordel, chlastat jak dog a zblázněte se všichni to je punk. A jak jsem dospíval, tak jsem postupně začal objevovat, že je to i o něčem jiném, o nějakým názoru na dění kolem a na lidi a i o pomoci a nějaké aktivitě přispívající k nějakému (ať menšímu či většímu) zlepšení a taky postupem času i o antifašismu a boji proti xenofobii a rasismu.

10) Čím se v životě řídíš?

Třemi jednoduchými slovy, který už vymyslel někdo dávno přede mnou "SVOBODA, ROVNOST, BRATRSTVÍ"

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Můj životní styl je takovej typicky buranskej, sport byl vždy nějak mimo mě (když teda nepočítám výlety na kole, které postupem věku probíhali jízdou z hospody do hospody), ale jako životosprávu mam tak nějak vyrovnanou. Oblíbená kapela, to je těžký, těch je dost, ale když to tak vezmu, tak asi ty české punkové začátky jako byly kapely HNF, FPB, Modrý tanky, Telex, Kritická situace, P.S. atd. Filmy ty jdou nějak mimo mě, spíš sitkomy. Červenej trpaslík je asi můj nejoblíbenější. A kniha, sice jako pořad někde něco čtu, ale knihu jsem nečetl ani nepamatuju, ale asi jako nejoblíbenější mám knihu

z názvem "Co bylo za zdí", která popisuje vývoj punku a punkových kapel před rokem 89 a lehce po něm.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Tak odjakživa to byli náckové a bolševici, totalitní režim a podobně, a pak postupem času pochopením levicového smíšení (myšleno sociální anarchie) umocněno nástupem do práce, kde člověk pochopí, jak to chodí a že dělnická třída je jen póvl, sem začal bojovat i proti buržoazii, kapitalismu, vykořisťování a tak dál...

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Kde domov můj, špína a hnůj...tak každý člověk má nějaké národní uvědomění, taky ho mám. Nikdy jsem to neřešil, pro mě můj národ je moje rodina, moji kamarádi, a to mi stačí. Nechodím s českou vlajkou po ulici ukazovat, jakej jsem Čech, nemám to zapotřebí, protože se za náš národ stydím. Z***** jsme si to sami.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (punkery)?

Ano, jsem.

15) Jak často jste v kontaktu?

Tak nějak pořád, někdy míň někdy víc. Poslední dobou jsme se každě rozletěl jinam po středočeském a plzeňském kraji, ale vidáme se dá se říct pravidelně.

16) Jaké jsou tvé společné aktivity s kamarády?

Tak většinou koncerty a festivaly, nebo jen tak se sejít na pivku a pokecat nebo občas nějaký výlet.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Peru se podle příležitosti, ale nejsem vyloženě násilnickej typ, ale občas jedna rána je lepší než tisíci slov.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Tak na tohle jsem ještě mladej, abych to posoudil, asi že sem si našel práci která mě baví a naplňuje.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

To zatím nějak moc dopředu neřeším, momentálně asi najít si nějaký dům nebo postavit a pak se uvidí co dál.

20) Co ti punk dává?

V první řadě hlavně osobní svobodu a v druhé řadě, když to vezmu, tak mi dal partu dobřích kamarádů a kamarádek, plno známých z každého koutu republiky a taky hodně zážitků, které mi už nikdo nevezme.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Neberu nic jako neúspěch, protože i takzvaný neúspěch mě vždy posune zase někam dál.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Žumpa, hrozná žumpa. Mediální masáž, dezinformace a fašizace. Zůstává mi rozum stát, když vidím lidi, jak se bojí uprchlíků, které ani ještě neviděli. Neříkám, že mezi nimi nejsou i ti "zlý", ale na co házet všechny do jednoho pytle.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Ve společnosti mi vadí všeobecná hloupost, jednoduchost a silná ovlivnitelnost. A názor na homosexuály mám pozitivní, proč v tom někomu bránit, když tím nikomu neškodí. A to samé na drogy, ať si každý dělá, co chce, ale ať tím nikomu neškodí a neobtěžuje ho tím (což se jen tak nestává, že by si někdo fetoval jen tak v klidu a pohodě a neškodil).

24) Jaký máš názor na hip hopy, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), ayt'áky/počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Tak každému to, co se líbí. Každý se seberealizuje jinak. Nemám na ostatní subkultury žádný špatný názor. Všichni nemůžem bejt pankáči.

25) Nejhorší věc co jsi spáchal v životě?

Toho je...né jedna věc mě mrzí, a to, že sem jednu holku podváděl, když jsem s ní chodil.

26) Z čeho máš největší strach?

Ze smrti, jinak se moc nebojím. A občas trpím strachem ze zavřených prostor, třeba že půjdu do hospody a vono bude zavřeno.

27) Z čeho máš největší radost?

Z každého dalšího krásného dne, kdy se mi něco povede nebo z něj mam dobrej zážitek.

28) Máš tetování?

Na krku mám asi rok lebku se zeleným čírem (což asi vysvětlení nepotřebuje).

A na levé ruce mám asi dva roky znak antifašistické akce a kolem něj nápis Antifascista siempre (antifašistou navždy, což je heslo anarchistických bojovníků z občanské války ve Španělsku).

29) Máš piercing?

Mám tunel v levém uchu. Tak nějak se mi to líbilo tak jsem si řekl, proč ne.

Tereza – punkerka č. 3 (Tereza pochází z Litoměřic)

1) Tvůj věk?

34.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Aktuálně žiju v Praze, ale pocházím z Litoměřic.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Moje mamka je vyučená sanitářka a otec je automechanik.

4) Jaké máš zaměstnání?

Pracuji jako kadeřnice.

5) Jakou školu jsi vystudovala?

První jsem vystudovala střední školu – technicko-administrativní pracovníci a jako druhou střední obor kadeřník.

6) Máš přitele?

Přitele mám, bude to dva roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Bohužel se vídám pouze s mamkou a se svým bratrem.

8) Co tě přivedlo k punku?

K punku jsem se dostala díky svému nynějšímu příteli.

9) Proč se ztotožňuješ s punkovou kulturou (tvoje ideologie)?

Nikdy mě nenapadlo, že se dostanu tak blízko k punkové kultuře, ale jsem za to ráda.

Punk je pro mě ukázkou jiného životního stylu, který mě baví a nikdy neomrzí.

10) Čím se v životě řídíš?

Čím se řídím, no svou hlavou, nesnesu lidské ovce, který nemají svůj názor.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Když se zadaří, dokážu se věnovat i sportu a zdravý výživě, ale nejraději mám setkání s přáteli někde u pivka.

Oblíbených punkových kapel mám víc, na filmy se moc nedívám a čtu jen časáky.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Rozhodně jsem proti těm, co nerespektují, že každý člověk má právo na život a ti co si myslí, že jim svět patří.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Mně to akorát připomíná naše holohlavé spoluobčany, kteří si myslí, že mají právo rozhodovat o tom, kdo kam patří.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (punkery)?

Ano, jsem.

15) Jak často jste v kontaktu?

V kontaktu s punkerama jsem, dá se říct každý den, protože můj přítel je pankáč, ale rozhodně se snažím co nejvíc chodit na nějaký punkový koncert, takže skoro každý víkend jsme v kontaktu.

16) Jaké jsou tvoje společné aktivity s kamarády?

Nejvíce jsou to koncerty, ale každopádně se naskytne i grilování, chatička, koupačky, prostě veškerý venkovní i nevenkovní aktivity, který si s nima nejvíc užívám.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Dlouho jsem se neprala, ale kdyby byla potřeba, půjdu do toho, rozhodně se nebojím.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Mé životní úspěchy беру nejvíc v práci, a to, když se mi dřív smáli, že v Praze nevydržím, ale já to dala a jsem tu už několik let.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

To je jednoduchý, být pořád šťastná.

20) Co ti punk dává?

Punk je pro mě poznání skvělých lidí, získání úžasného přítele, ukázání nového životního směru, který mě baví a nevzdám se ho.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Každý dělá v životě chyby, já taky, ale aby to pro mě byl životní neúspěch, to nemůžu říct, vždycky si z toho беру ponaučení, ne jako neúspěch.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Dnešní situaci v Čechách, co na to říct, je mi z toho smutno, jak většina lidí dokáže být zlá a poslouchá jen to, co se jim říká a nemají svůj vlastní názor. Převládá tady rasismus a to je špatný.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Vadí mi lidé, co si myslí, že jim patří svět a že můžou mít všechno.

24) Jaký máš názor na hip hopeny, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), ajťáky/počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Homosexuálové, hip hopeny, technaři jsou mi úplně jedno, pokud je to rozumnej člověk, který má aspoň normální rozumný názor na život nebo pokud mi tu svoji kulturu nenutí, tak ať si dělá co chce. Každopádně drogy mi jedno nejsou, ale pokud ten člověk to chce dělat, s tím já bohužel nic neudělám. Jak se říká, každý je svého života strůjce.

25) Nejhorší věc co jsi spáchal v životě?

Pro mě je nejhorší, že dokážu být sobecká na lidi, který miluju, aniž bych si to uvědomila.

26) Z čeho máš největší strach?

Největší strach mám ze smrti, protože život miluju.

27) Z čeho máš největší radost?

Když se mi něco povede, nebo když rozesměju svého přítele. To mi dělá radost.

28) Máš tetování?

Mám. Většina mých tetování symbolizují moji práci, kterou miluju a věci které mám ráda. Každopádně mám tetování na krku, hrudi, ruce a noze a samozřejmě to není poslední.

29) Máš piercing?

Piercing mám na obličejí a tam, kde je většinou nepřístupno a mám ho, protože ho chci mít, líbí se mi to a je mi jedno, že většina lidí na to má jiný názor.

Petra – tanečná scéna č. 1 (Petra pochází z Komárova)

1) Tvůj věk?

23.

2) Odkud pocházíš (kde jsi vyrůstala)?

Pocházím z Komárova, to je kousek od Berouna.

3) Kde aktuálně žiješ?

Stále v Komárově ☺.

4) Co vystudovali tví rodiče?

Máma je vyučená lisařka gramofonových desek a táta je vyučený strojní zámečnick a taky má střední průmyslovou školu, obor strojírenství se zaměřením na technologie zpracování kovů a montáž strojů.

5) Jaké máš zaměstnání nebo studuješ?

Dělám brigádně čišnici, ještě studuju vysokou. Před tím jsem studovala VOŠ sociální a pedagogickou, obor sociální pedagogika.

6) Máš přítele?

Ne

Jak to?

Kvůli drogám a žárlivosti.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, se všemi.

8) Co tě přivedlo k taneční hudbě?

Asi sestra a kamarádi.

9) Je nějaká ideologie taneční scény?

Odpoutání se od reality.

10) Čím se v životě řídíš?

Životními cíli, rodinou, srdcem, budoucností.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Životní styl celkem zdravý mám, sportuju (běhám, plavu, posiluju), snažím se jíst zdravě. Ráda se bavím s přáteli, chodím na party, festivaly. Žiju taky rodinou.

Oblíbená kapela je asi Red Hot Chili Peppers, hudební styl techno, house, trance a pop.

Z filmů mám ráda romantické komedie. Knihy mám ráda s drogovou problematikou.

12) Proti komu stojíš (jaké lidi nejvíc nenávidíš)?

Ulhaný, zlý, falešný lidi. Taky nácky.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Moje bydliště, kam budu vždy patřit.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (z taneční scény), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano. To je většina mých přátel.

15) Jak často jste v kontaktu?

Skoro každý den.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Party, výlety, zájmy.

17) Jak často vyvoláváš rvačky nebo to vůbec neděláš?

Rvačky nevyhledávám, přímo je nenávidím, ale jsem někdy sama agresivní a výbušná.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Řidičák, VOŠ, Amerika.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Mít velkou spokojenou rodinu, hodně peněz, splnit si své sny, hodně cestovat, pomáhat sociálně slabým a mít práci, která mě bude bavit.

20) Co ti taneční hudba dává?

Pocit štěstí, volnosti a odpoutání od každodenní reality.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch, problém?

Drogy, selhání u rodiny a přátel.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Myslím, že by se měli vrátit, odkud přišli.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy)?

Homosexuálové mi nevadí vůbec. Když se na drogách člověk umí chovat, tak s ním nemám žádný problém. A když pracuje.

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, hip hopy, ajt'áky/nadšence počítačových her – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Každý má právo si vybrat svůj životní směr a nikdo by je za to neměl odsuzovat. Nejbliže mi jsou punkeři a hip hopeři, skinheady nemusím.

25) Jaká je nejhorší věc, co jsi v životě spáchala?

Krádež, lži svým nejbližším.

26) Z čeho máš největší strach?

Ze smrti a z nemoci.

27) Z čeho máš největší radost?

Úspěch, láska, přátelství, zdraví.

28) Máš tetování?

Ano, půl roku už tetování mám – na stehně.

Co symbolizuje?

Symbolizuje ženskost.

29) Máš piercing?

Ne, ale měla jsem v nose.

Lucie – tanečná scéna č. 2 (Lucie pochází z Hořovic)

1) Tvůj věk?

31.

2) Odkud pocházíš (kde jsi vyrůstala)?

Pocházím z Tábora.

3) Kde aktuálně žiješ?

Žiju na Smíchově.

4) Co vystudovali tví rodiče?

Máma kuchařka/číšnice a táta strojárnou.

5) Jaké máš zaměstnání?

Jsem dělnice, v tiskárně.

6) Jakou školu jsi vystudovala?

SOU – kosmetička.

7) Máš přítele?

Ne.

Jak to?

Alkohol, drogy, hrací automaty.

8) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jsem.

9) Co tě přivedlo k taneční hudbě?

Kamarádi, drogy.

10) Je nějaká ideologie taneční scény?

Odreagování, pocit štěstí.

11) Čím se v životě řídíš?

Srdcem.

12) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Práce, párty, kamarádi, alkohol, rodina.

Poslouchám techno a taky pop.

Z filmů mám nejradši komedie, teď mě zrovna žádný nejoblíbenější nenapadá. Knihy nečtu, akorát časáky.

13) Proti komu stojíš (jaké lidi nejvíc nenávidíš)?

Nácky, falešný lidi.

14) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Můj život.

15) Jsi v kontaktu s kamarády (z taneční scény), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano, jsem.

16) Jak často jste v kontaktu?

Skoro denně.

17) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Párty, pokec, ale i výlety.

18) Jak často vyvoláváš rvačky nebo to vůbec neděláš?

Nemám ráda rvačky, na párty se jim snažím vyhýbat.

19) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Zatím mě čeká.

20) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Mít šťastnou a zdravou rodinu

21) Co ti taneční hudba dává?

Radost, pocit štěstí, seznámení se s novými lidmi.

22) Jaký byl tvůj největší neúspěch, problém?

Problém s drogama.

23) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Je to tak 50 na 50. Na jednu stranu s nimi souhlasím, taky bych utekla, kdyby se v mé zemi dělo tohle a na druhou stranu nesouhlasím, že tu jsou, protože se zvýší kriminalita a nezaměstnanost.

24) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy)?

Homosexuálové mi nevadí. Drogy skoro taky ne.

25) Jaký máš názor na punkery, skinheady, hip hopy, aťáky/nadšence počítačových her – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Ať si je každý jaký chce!

26) Jaká je nejhorší věc, co jsi v životě spáchala?

Krádež, lež, nevěra.

27) Z čeho máš největší strach?

Ze smrti a z pavouků.

28) Z čeho máš největší radost?

Ze zdraví, lásky, spokojenosti rodiny a přátel.

29) Máš tetování?

Ano, na krku a na zádech. Byl to úlet z mládí, dárek od mého ex.

30) Máš ještě nějaký jiný piercing než ten, který vidím ve tvém rtu?

Ano, v pupíku. Přijde mi to sexy ☺.

Jakub – taneční scéna č. 3 (Jakub pochází ze Štětí)

1) Tvůj věk?

22.

2) Odkud pocházíš?

Ze Štětí.

3) Kde aktuálně žiješ?

Žiju v Mělníku.

4) Co vystudovali tví rodiče?

Střední odbornou školu v oboru chemie.

5) Jaké máš zaměstnání?

Analytik/opravář DPS (pozn. desek plošných spojů) pro automobilový průmysl.

6) Jakou školu jsi vystudoval?

Střední odbornou školu v oblasti Elektronické počítačové systémy.

7) Máš přítelkyni?

Ne, stále čekám na tu pravou.

8) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano.

9) Co tě přivedlo k taneční hudbě?

Euforie z rytmu hudby a poznávání nových tanečních prvků.

10) Je nějaká ideologie taneční scény?

Cílem je podpořit lidi, aby neměli strach ukázat to, co umí.

11) Čím se v životě řídíš?

Snažím se dorovnávat svou životní nakloněnou rovinu.

12) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Jsem šilený ajet'ák, který rád poznává pouliční životní styly a subkultury, poslouchá drum and bass a hip-hop z 90.let.

Už nesportuju, ale odmala jsem hrál hokej. Pak jsem měl velkej úraz a pak jsem začal hrát fotbal. Nežiju vůbec zdravě.

Oblíbená kapela Prodigy před přelomem hudební revoluce.

Knihy nečtu, film Whole train.

13) Proti komu stojíš (jaké lidi nejvíc nenávidíš)?

Proti lidem co jsou plný závisti a nic jinýho neumí, než jen závidět a ničit.

14) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Teritorium, kde žiju.

15) Jsi v kontaktu s kamarády (z taneční scény), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano.

16) Jak často jste v kontaktu?

Asi 3x týdně.

17) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Hrát naživo Drum & Bass, tancování, agresivní jízda autem.

18) Jak často vyvoláváš rvačky nebo to vůbec neděláš?

Nevytvářím konflikty.

19) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Vytvoření velké komunity lidí v okruhu věcí, který potřebuju, aby pomáhali ostatním lidem nebo realizovali plány ke svému kariéernímu růstu.

20) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Stále nevím.

21) Co ti taneční hudba dává?

Poznávání nových prvků, efektů a stylů hudby.

22) Jaký byl tvůj největší neúspěch, problém?

Nedokončená vysoká škola.

23) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Utíkalo se furt, nemám k tomu slov.

24) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy)?

Homosexuálové jsou taky lidi, ale mohli by se pohybovat jen tam, kde to bude určený.

25) Jaký máš názor na punkery, skinheady, hip hoper, ajt'áky/nadšence počítačových her – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Každá subkultura má svůj životní styl, ale v týchle době už se začínají subkultury spojovat a vytváří se z toho nový styl subkultur.

26) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Sprejování vlastního pentagramu po městě.

27) Z čeho máš největší strach?

Nemám strach.

28) Z čeho máš největší radost?

Když vytvořím něco, co se rozšíří v dalším okruhu lidí.

29) Máš tetování?

Ne.

30) Máš piercing?

Ne

Martin – hip hoper č. 1 (Martin pochází z Hořovic)

1) Tvůj věk?

27.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Aktuálně bydlím v Praze. Pocházím z Hořovic.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Oba jsou vyučení.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Jsem OSVČ – stavební činnost.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Střední odborné učiliště.

6) Máš přítelkyni?

Přítelkyni nemám.

Jak dlouho?

Už tak 4 roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jsem.

8) Co tě přivedlo k rapu/hip hopu?

Asi celková kultura. Jako malý, cca když mi bylo deset, kámoše brácha přitáhl z USA nějaké CDčko Viva rap a od té doby jsem se do toho zamiloval. Ale až věkem člověk pozná co je to rap.

9) Proč se ztotožňuješ s hip hopovou kulturou?

Protože mi dává smysl.

10) Čím se v životě řídíš?

Každá cesta má svůj smysl a svůj směr.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Vše je dáno prací. Jelikož podnikám, je to někdy hodně hektické a zábava musí stranou. Ale když čas je, tak cvičím, snažím se jíst zdravě. Mám rád relativně sport, nemusím vůbec alkohol, ale zas rád si zahulím (trávu, moje pozn.).

Oblíbených kapel mám víc, záleží na náladě. Poslouchám Marpa, Jamese Cola, PSH, nebo třeba Onyxe. Nesnáším sci-fi, fantasy a podobný vymyšlený kraviny, mám rád reálné filmy, baví mě dokumenty. A kniha? Za svůj život jsem přečetl tak maximálně slabikář, tak asi slabikář ☺.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Nikdo venku mi nemůže ublížit, největším protivníkem je nepřítel uvnitř. Tím pádem já nepřátele nemám.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Chtěl bych být hrdý na to, z jakého národu jsem, ale mám to tak 50 na 50. Sociální nejistoty, lži, korupce, nespravedlnost, mediálně ovládaná doba. Je jedno z jakého národu člověk je, dle mého názoru záleží na tom, jakým úhlem pohledu se na to díváš. Já jsem realista a náš národ jako pro realistu znamená jen zklamání.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (co poslouchají rap nebo hip hop)?

Ano, jsem.

15) Jak často jste v kontaktu?

Jak kdy, párkrát do týdne.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

To záleží jak s kým. Sport, zábava, práce, rap, koncerty.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Ne, neperu se. Neříkám, že jsem se nikdy nepral, ale násilí plodí násilí. Nemám to rád.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Co je bráno jako úspěch? To je široký pojem, nejde na tuto otázku jednoduše odpovědět. Ale opravdu ten největší ještě nebyl, ten teprve bude. Každý úspěch je pomíjivý, s odstupem času pro nás úspěch neznamena nic. Pro mě bude úspěch, až si sednu třeba v 60ti letech a uvědomím si, že jsem dělal maximum pro to, abych prožil život, jak jsem si myslel, že ho prožít mám a nelitoval ničeho.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Nezávislosti.

20) Co ti rap/hip hop dává?

Porozumění, pochopení, naději a víru, nemám člověka, co by mi někdy poradil, co a jak, všichni lezou za mnou a sám si kolikrát nevím rady. A rap mi dává odpovědi na moje otázky.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Stejná otázka jako o úspěchu. Co je neúspěch? Neúspěch je jen náš úhel pohledu na věc, která se nevydařila třeba tak, jak měla. Ale z jiného úhlu pohledu, třeba od kamaráda, ta daná situace být neúspěchem nemusí. Neúspěch stejně jako úspěch je jen v našem úhlu pohledu na danou situaci.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Svých starostí mám dost, moc se o to nezajímám, ale po staletí si národy bránily svá území, tak proč by měla dnes přijít doba, kdy si každý bude dělat, co chce a kde chce? Vše má své pravidla. Na světě je víc kultur a tyto kultury si nikdy nesesdnou, aby mohly vedle sebe žít a fungovat. Takže dle mého názoru, multikulturismus (pozn. myslel tím multikulturalismus) je blbost. Ale na druhou stranu chceš migrovat, přijď, my si tě proklepnem a funguj tak, jako všichni v daném státu. ALE - nikdy mi necpi svou kulturu!

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Na společnosti mi asi nejvíc vadí celková promiskuita a masová ovladatelnost lidí lacinými věcmi jako jsou peníze, hmotné věci atd. Ale to je dáno dnešní moderní dobou. Morálně je v dnešní době člověk neuspokojen, každý by chtěl všechno za nic.

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), ajťáky/počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Nevyhledávám typově jiné skupiny lidí. Když mi někdo necpe svoji kulturu a to, co uznává a co má rád, tak je mi to jedno, Ať si každý dělá, co chce a nosí, co chce. Ale v rámci naší společenské etiky.

25) Nejhorší věc co jsi v životě spáchal?

Nejhorší? Jednou jsem nad tím dlouho přemýšlel. Kravin jsem v životě udělal spousty. Ale abych vyzdvihl nějakou nejhorší, to nevím. Možná nejhorší co jsem v životě udělal, vlastně neuděl, bylo to, že jsem nechal odejít ze života člověka, co pro mě znamenal víc, než kdokoliv na světě. Až po pár letech mi došlo, že jsou lidi, který už nikdo nikdy nenahradí. To je život :).

26) Z čeho máš největší strach?

Strach je pro slabochy a pro lidi, co nerostou. Když mentálně a morálně rosteš, strach je jen obava z něčeho, co není a mohlo by být, ne tak, jak my chceme. Proto já osobně strach vnímám jako nějaký smysl, co mi říká, dělej něco jinak, děláš to blbě, když to budeš dělat dobře, budeš se cítit dobře a nebudeš mít strach.

27) Z čeho máš největší radost?

Najdi sám sebe a nepotřebuješ radost. Radost je pak každý den všude kolem tebe.

28) Máš tetování?

Nemám.

29) Máš piercing?

Taky ne.

30) Dělal jsi někdy beatboxing, breakdance nebo jiný street dance?

Ani jedno, jen sem tam rap. Brake dance taky, jako opilý a vykloubil jsem si rameno, ale za tu machrovinu to stálo :D.

Patrik – hip hoper č. 2 (Patrik pochází z Hořovic)

1) Tvůj věk?

21.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Bydlím na malé vesnici kousek od Prahy. Pocházím z Prahy.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Střední odborné.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Už pracuji, jsem instalatér.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Střední odborné učiliště – instalatér.

6) Máš přítelkyni?

Nemám.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Bydlím u rodičů.

8) Co tě přivedlo k rapu/hip hopu?

Kamarádi.

9) Proč se ztotožňuješ s hip hopovou kulturou (tvoje ideologie)?

Je to můj styl života, díky rapu se takhle oblíkám, mluvím, mám postoje k jiným skupinám, ukázal mi, jak žít život a stát si za svým slovem.

10) Čím se v životě řídíš?

Řídím se tím, že bez práce nejsou koláče, a když něco chceš, musíš pro to něco udělat.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Celej život sportuji, od 6 let hraju fotbal do současnosti, v 10 letech sem začal chytat hokej a v 19 jsem skončil.

Oblíbená kapela je Indy a Wich a film Kokosy na sněhu. Kniha Kmeny.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Nepřátele nemám, snažím se s každým vyjít.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Kdyby bylo potřeba, šel bych za svůj národ do války, ale nejvíc mě štve, jak naši vlast rozkradli.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (co poslouchají rap nebo hip hop)?

Každý den jsem s kamarády, co poslouchaj rap, ale partu nemáme.

15) Jak často jste v kontaktu?

Každý den.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Sport, tuning aut, párty.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Málo se peru, jen když mě někdo vyprovokuje.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

To že jsem sám sebou ☺.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Hodně peněz, abych si mohl užít všechno, co chci.

20) Co ti rap/hip hop dává?

Dává mi dobrou pocit, ukázal mi svět z té druhé strany, naučil mě vážit si života, nebát se, bránit svoje kamarády, neprodat se, nevzdát se a dokázat to co chceš.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Přestal jsem hrát hokej.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Dokud mi nebudou lézt až domů, tak jsem tolerantní.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Nemám rád moc homosexuály, přijdou mi odporný, když je to proti přírodě...

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), aťáky/počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Každej má svojí komunitu, rád se bavim s lidma z jiné komunity, uznávám člověka, kterej si jde za svým a není jako každej.

25) Nejhorší věc co jsi v životě spáchal?

Nepomohl jsem kamarádovi, když jsem měl a dodnes mě to štve.

26) Z čeho máš největší strach?

Ze sršně.

27) Z čeho máš největší radost?

Největší radost je, když se snažim jít za svým.

28) Máš tetování?

Nemám.

29) Máš piercing?

Taky ne.

30) Dělal jsi někdy beatboxing, breakdance nebo jiný street dance?

Skládám texty, na koncertech dávám freestyle battle (pozn. soutěž raperů, kdy se snaží co nejlépe rapovat na dané téma/bez tématu a bez přípravy na pódiu před lidmi).

Jirka – hip hoper č. 3 (Jirka pochází z Budějovic)

1) Tvůj věk?

26.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Bydlím v Praze a pocházím z Budějovic.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Matka má střední s maturitou, otec vysokou.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Pracuju, prodávám sportovní oblečení v Meatfly.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Střední školu – obchodku.

6) Máš přítelkyni?

Jsem po rozchodu.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, tak jednou za měsíc.

8) Co tě přivedlo k rapu/hip hopu?

Kámoši.

9) Proč se ztotožňuješ s hip hopovou kulturou (tvoje ideologie)?

Líbí se mi ta hudba, zaujaly mě ty pravdivé texty o věcech, co se skutečně dějou. Žádné bláboly. Rád se taky tak oblíkám.

10) Čím se v životě řídíš?

Život je boj. Poučit se ze svých chyb a jít dál, bejt lepší.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Chodím do gyму. Snažím se nejíst úplné blafy, ale pivo si dám s kamarády rád.

Mám rád Tafroba (pozn. český raper). Mám rád komedie, nejoblíbenější film nemám.

Moc nečtu, takže knihu nevím.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Proti lidem, co se neustále vychloubají a ve skutečnosti nic nedokázali. Nemám rád feťáky.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Nejsem nijaký vlastenec, ale naši zemi mám rád. Tahle země je pro mě místo, kde žijí lidé, které mám rád a kde mi je dobře.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (co poslouchají rap)?

Mám partu pár kamarádů, kde všichni poslouchají rap.

15) Jak často jste v kontaktu?

Vidíme se tak jednou za dva až tři dny.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity?

Chodíme do posilovny, na koncerty, do klubů, občas nějaká akce za Prahou...

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Nerad se peru, ale občas narazím na člověka, se kterým prostě není domluva.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Žiju si tak, jak chci, nikdo mě neomezuje.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Chci vydělávat dostatek peněz, abych nestrádal, našel si holku podle mých představ, mít rodinu a taky hodně cestovat.

20) Co ti rap/hip hop dává?

Dal mi sílu, abych nešel s davem, abych z něho vystoupil a dělal to, co mě baví.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Jednou jsem měl fakt zlou bouračku v autě. Byl jsem hloupej, snažil jsem se machrovat před ostatníma.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Snažím se jich nevšímat, zatím mě nijak neomezuji.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Nesnáším, když vidím dva gaye na ulici, jak se oblézají. Chce se mi vždycky zvracet. Ale co maj dělat, maj asi taky srdce.

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), ayt'áky/počítačové nadšence – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Nijak mě neomezuji a nevadí mi. Snad jen ti skinheadi jsou příliš radikální. S lidma z taneční scény se normálně bavím a mám hodně takových kamarádů.

25) Nejhorší věc co jsi v životě spáchal?

Jednou jsem se dost pohádal s matkou a řekl jsem jí vážně hnusný věci. Dlouho se mnou nemluvila.

26) Z čeho máš největší strach?

Ze změn ve společnosti, bojím se, co všechno přijde, když je tu všechno povolené a všichni jsou tak tolerantní...

27) Z čeho máš největší radost?

Třeba z podařené akce s kamarády.

28) Máš tetování?

Nemám.

29) Máš piercing?

To už vůbec ne ☺.

30) Dělal jsi někdy beatboxing, breakdance nebo jiný street dance?

Zkoušel jsem rapovat, ale moc mi to nešlo, nechám to na ostatních borecích ☺.
Netancuju.

Daniel – počítačový nadšenec č.1 (Daniel pochází z Prahy)

1) Tvůj věk?

28.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

V Žatci, pocházím z Prahy a vyrůstal jsem na Mělníku.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Oba mají vysokou školu, matka medicínu, otec vysokou školu chemickou.

4) Jaké máš zaměstnání?

Jsem freelancer. Děláám webovky, marketing, pronájem reklamního prostoru na webovkách.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Vystudoval jsem VŠE, fakultu informatiky a statistiky.

6) Máš přítelkyni?

Ano, jsem s ní už téměř pět let.

Klape vám to?

Celkem nám to klape.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, pravidelně se vidáme. Za mámou často jezdím.

8) Co tě přivedlo k informačním technologiím?

Ani nevím, odjakživa. Řekl bych, že od té doby, co jsme poprvé měli na základce informatiku.

9) Považuješ sám sebe za ajťáka?

Ani ne, nejsem asi typický ajťák, řekl bych, že na to nemám takové logické uvažování. Nejrada bych všechny sociální sítě jako facebook a tak zakázal. Lidi kvůli tomu degenerují.

10) Čím se v životě řídíš?

Mám jedno motto: Musíš jenom jedno – umřít. Co odlišuje pračlověka od člověka? Tablet v ruce. Člověk si myslí, že v životě musí hodně. Ale musí jenom umřít. Lidi by se podle toho měli řídit a nestresovat se zbytečně.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Občas si zasportuju, žiju poměrně zdravě, nejím nic sladkého, nekouřím, nepiju. Moje oblíbená kapela je VAST, Guano Apes, Kosheen, Rammsteini. Nemám jednotný styl, od všeho trochu.

Můj nejoblíbenější film je asi horor Kruh a kniha Divergence (je to sci-fi).

12) Koho v okolí nejvíce nesnášíš?

Blbce v diskuzích, které musím moderovat. Pořád musím mazat nesmyslné příspěvky od blbců – hádají se, nadávají si navzájem, místo aby řešili nebo přispěli k danému tématu.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Myslím, že národ už není národ. Lidé nemají národní myšlení, nejsou vlastenci. Vytratily se tradice. Svět už nejsou jednotlivé národy, ale jeden velký guláš. Je to způsobené pravděpodobně tím, že vzdálenosti se zmenšují (lítáním). Myslím, že se to nezlepší, právě naopak, lidé díky technologiím zdegenerují. Za chvíli nebudou umět ani mluvit, protože vše píšou, budou všichni tlustí, protože jsou líní se hýbat a sedí u počítačů. My vymřeme a Afričani tady budou. Žili bez techniky miliony let a další miliony žít budou. My žijeme svým způsobem života pár desítek let a pár desítek let ještě žít budeme.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (ajt'áky), popř. máš takovou partu kamarádů?

Nejsem, nemám rád typické ajt'áky. Přijdou mi na hlavu. Bavím se pouze s lidmi, kteří na IT nejsou závislí. Ajt'áci když se baví jen s ajt'áky, jsou tím ještě více deformovaní.

15) Jaké jsou tvoje společné aktivity s kamarády?

Zrovna dnes jdu na sraz z gymplu, jdeme do hospody. Ale máme se srazem i jiné aktivity.

16) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Ne, nikdy.

17) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Asi to s mýma webovkama, že firmám pronajímám reklamní prostor, protože mám velkou návštěvnost. Můj rekord je 800 tisíc lidí za měsíc.

18) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Nevím, podívat se na Zéland, žít tam chvíli (alespoň na půl roku). Už jsem byl v Austrálii.

19) Co ti informační technologie přináší?

Výdělek, poznání, spojení se světem. Na internetu člověk může říct, co by se normálně bál říci. Přístup k informacím, internet slouží jako obrovská databáze znalostí.

20) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Možná, když mi zrušili účet u Google adsense (reklamní systém, který zprostředkuje mezi inzerenty a majiteli stránek, webů. Inzerent zaplatí reklamu a majitel pronajme reklamu a dostane za to zapláceno) – zřejmě se jim nelíbily nějaké stránky. Po roce mi ho ale zase obnovili.

21) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Jsou to samí ekonomičtí uprchlíci. Pomocť by se mělo uprchlíkům, kteří jsou v těžké životní situaci, ale ne těm, kteří jdou sem jenom pro velký výdělek a aby měli vše zadarmo. Nemůžeme si sem vzít všechny, měli bysme jim spíše pomoci v jejich zemi, aby se tam měli líp a neodcházel.

22) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Přetvářka, lidi dělají ze sebe něco víc, než jsou. Člověk je živočich a my z něj děláme něco víc než je (nad živočichy). Děti si myslí, že kuře je to kolečko v hambáči. Lidé se pořád něčeho bojí, i když v podstatě nemají čeho. Náš svět je bezpečnější, než byl dřív, přes to se všeho bojíme.

Homosexuálové mi nevadí, ale nemusí se předvádět a dělat divadýlka, dělat ze sebe exhibicionisty, my můžeme tolerovat jejich orientaci, ale oni musí zase tu naši. Kdybych viděl dva gaye na ulici, jak se oblézají, koukal bych jinam a nevšímal si jich.

Lidé by měli být tolerantní, ale neměli by být nuceni předstírat něco, že jim nevadí, když jim to ve skutečnosti vadí.

23) Jaký máš názor na punkery, metal, gothic rock a hip hopy – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Punkery – žádného neznám, nemám s nimi zkušenost ani v minulosti. Potřebují být součástí nějaké skupiny, podobat se někomu, ale ne všem. Co se týče jejich oblečení, různé kmeny taky vypadají podivně, svým vzhledem dávali najevo příslušnost ke skupině.

Hip hopeři – přijde mi to na jedno brdo, to samé. V Africe jsou Pigmejové, Masajové, tady jsou punkeři, hip hopeři apod.

Skinheadi mi nevadí, pokud se nedopouštějí násilí. Žádného neznám osobně.

Taneční scénu – každý si tím v mládí projde, časem z toho vyroste každý. Tenhle životní styl je vyčerpávající, to člověk nemůže dělat do sta. Záleží na tom, jaké to bude mít na nich následky. Ale v malé míře si tím projde téměř každý. Někdo u toho zůstane léta, někdo ne.

24) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Snad nic hrozného jsem nespáchal.

25) Z čeho máš největší strach?

Že smrt bolí, že budu starý a nemohoucí, jednou budu mít pocit, že jsem život mohl prožít lépe. Až budu starý, že nebudu svět kolem sebe vůbec chápat, protože svět se strašně rychle vyvíjí.

26) Z čeho máš největší radost?

Ze svobody, z cestování, ze zajímavých setkání, ze svých úspěchů.

27) Máš tetování?

Ano, mám malé na rameni, asi deset let.

Má nějaký význam?

To tetování nemá žádný význam, svět se pořád mění, časem by nebylo aktuální, nemělo by smysl. Chtěl jsem to zkusit, třeba jsem původně plánoval ještě další, ale nějak z toho sešlo. Nelituju toho, že jsem si to nechal udělat.

28) Máš piercing?

Ne, ani jsem o tom neuvažoval. Je to velmi nepraktické, o něco se to zachytí a urve to kus masa.

Pavel – počítačový nadšenec č. 2 (Pavel pochází z Plzně)

1) Tvůj věk?

22.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

Mám byt na Žižkově, pocházím z Plzně.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Matka maturita, otec bez maturity.

4) Jaké máš zaměstnání nebo jsi student?

Studuji vysokou zaměřenou na IT.

5) Jakou střední školu jsi vystudoval?

Na střední jsem studoval elektro.

6) Máš přítelkyni?

Ano.

Jako dlouho?

Přes 3 roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jsem.

8) Co tě přivedlo k IT?

Již od mala (na základce) jsme k tomu měli s kámošem blízko. Psali jsme dokonce i nějaké programky v x86 assembleru.

9) Proč se ztotožňuješ s IT kulturou (tvoje ideologie)?

Bez IT jako bych nebyl. Od mala mě to ovlivňovalo.

10) Čím se v životě řídíš?

Snažím se být racionální.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Sport v poslední době u mě strádá, že bych žil zdravě, to se taky říct nedá.

Určit kapelu to je těžké, ale řekl bych, že to bude Bathory.

Film – klasika, trilogie Matrix.

Knihy moc nečtu, ale co mi utkvělo v paměti, je Neobyčejná teorie světla a látky od Richarda P. Feynmana.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Těžko říct, určitě to nejsou konkrétní osoby, asi nemám nepřátele.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Tak vlast určitě pro mě znamená můj domov, u národa to však není nějak silné pouto.

Na internetu se bavím se spoustou jiných lidí různých národností a jsou velice podobní.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (aťáky), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano, mám okruh přátel, s kterými se vídám.

15) Jak často jste v kontaktu?

Někdy i častěji než s širší rodinou.

16) Jaké jsou tvé společné aktivity s kamarády?

No víceméně se to teď točí okolo hospodských setkání nebo výjezdů na chalupy.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

To skončilo se základkou...

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Zatím nic, byl jsem na různých olympiádách, leckdy i s nějakým tím slušným umístěním/postoupením do dalšího kola. Ve výsledku to je celkem běžná věc, nic světoborného.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Zajímám se i jiné oblasti než je IT a vím, že některé oblasti by se zakomponováním IT daly zlepšit, takže zřejmě zakotvit na okraji IT s přesahem do oblasti, která mě též baví. A spojit víc hobby dohromady.

20) Co ti IT dává?

Je to nástroj na vytváření pomůcek pro zjednodušování života či tvorby originálních věcí, teďko totiž fušuju do IoT (internet of things) a podobných věcí, elektronikou jsem také vždy zabýval stejně jako IT.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Momentálně bych řekl, že mě ještě čeká. Mám potíže něco označit jako za neúspěch, zatím byly natolik nevýznamné, že je nijak nedržím v paměti.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Řekl bych, že ve výsledku se tu mnoho nezmění, že to tu zde nepocítíme. Ale celkem jsem rád za postoj, který tu panuje. Ostatní by mi nepřišli přirozené/vhodné. V jiných zemích Evropy to však rozhodně platit nemusí.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

No jsem zvědavý, jak se to posune po jedné, po dvou generacích. Zase to souvisí s mou demografií, víceméně se každý drží hesla "ať si dělá kdo chce, co chce, za předpokladu, že druhým neděláme to, co nechceme, aby oni dělali nám" a tak by to mělo být. Jen drobná potíž je, že pořádně nevíme, kam takhle dospěje svět v tom největším měřítku, jaké je ideální nastavení společnosti. Popřípadě zda to zvládne vyřešit přechod z doby informační do doby robotické. Chtěl bych, aby se stát angažoval minimálně z hlediska omezení. Což tady v ČR je docela dobré, leckde to mají horší.

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), hip hopy – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Nikdo z nich mi nic neudělal, akorát budu tíhnout k negativním názorům u takových skupin, které jsou právě mainstreamovější.

Takže to vlastně nevypovídá o konkrétních skupinách nic.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

To bude pravděpodobně blbnutí s kamarádem na kolejišti.

26) Z čeho máš největší strach?

☺ jak těch x-desítek let strávím, toho, jak se v tom životě zvládnou posunout k mým ideálům. Místo toho aby se ideály posouvaly k mému životu.

27) Z čeho máš největší radost?

Když se mi povede dokončit projekt či oživit nějaké zařízení. Tohle spadá do mých koníčků.

28) Máš tetování?

Nemám.

29) Máš piercing?

Taky ne.

Alois – počítačový nadšenec č. 3 (Alois pochází z Ostravy)

1) Tvůj věk?

27.

2) Kde aktuálně žiješ a odkud pocházíš?

V Praze, kousek od Budějovické, ale pocházím z Opavy.

3) Jaké mají vzdělání tví rodiče?

Otec vysokoškolské, matka středoškolské.

4) Jaké máš zaměstnání?

Jsem software developer/identity Management.

5) Jakou školu jsi vystudoval?

Vystudoval jsem Fakultu aplikovaných věd na Západočeské univerzity v Plzni.

6) Máš přítelkyni?

Mám, 2 roky.

7) Jsi v kontaktu se svou rodinou?

Ano, jsem.

8) Co tě přivedlo k IT?

Asi ve dvanácti jsem hrál Age Of Empires a začalo mě to nudit, tak jsem se rozhodnul si něco naprogramovat.

9) Proč se ztotožňuješ s IT kulturou (tvoje ideologie)?

Protože věřím v technický pokrok a ajťáci jsou většinou ta rozumnější a otevřenější skupina lidí.

10) Čím se v životě řídíš?

Mess with the best, die like the rest. Zkrátka překonávat a hledat všechny výzvy co život přinese.

11) Jaký je tvůj životní styl (sport, žiješ zdravě x nezdravě, oblíbená kapela, film, kniha)?

Běhám dálkové tratě, sním, na co přijdu ☺.

Kapela nějaká hardrocková, powermetalová, nic specifického. Třeba BFMV, Hammerfall, Stratovarius, ac/dc...

Filmy mám rád hororové a sci-fi, lépe kombinace, z hororů třeba „Pach krve“, ze sci-fi třeba „Interstellar“. Knihy moc nečtu, neprijdou mi zajímavé a nedokážu se v nich udržet.

12) Proti komu stojíš (tví nepřátelé)?

Proti ignorantům a zbedněncům a všem lidem, co nejsou schopni obhájit svůj názor, nebo aspoň o něm nepřemýšlí. Všichni kdo žijí ve stereotypech, všichni kdo mi nutí jejich vlastní ideologii.

13) Co pro tebe znamená národ, vlast?

Identita, něco co jsem ochoten bránit, něco za co jsem ochoten nasadit život.

14) Jsi v kontaktu s kamarády (aťáky), popř. máš partu kamarádů se stejnou ideologií?

Ano stejně jako s kolegy kybernety, spolužáky ze střední. Nevybírám si.

15) Jak často jste v kontaktu?

Tak jak je třeba, může to být denně, může to být měsíčně.

16) Jaké jsou vaše společné aktivity s kamarády?

Výlety, hospoda, dračí doupě, online hry.

17) Jak často se pereš nebo děláš to vůbec někdy?

Nikdy, ale pro případnou sebeobranu vždy chodím ozbrojený.

18) Jaký byl tvůj největší úspěch?

Aplikace, kterou jsem navrhl a napsal a je používána nadnárodní korporací.

19) Čeho chceš v životě dosáhnout?

Ničeho zvláštního. Jsem spokojený, jak jsem a zatím jsem všeho dosáhnul.

20) Co ti IT dává?

Je to můj život, těžko říct.

21) Jaký byl tvůj největší neúspěch x problém?

Nic neberu jako neúspěch, je to jenom součást cesty.

22) Jaký máš názor na aktuální situaci v Čechách a Evropě – uprchlickou krizi?

Evropa nemá šanci je uhlídat, a to skončí špatně. Navíc většina z nich chce peníze za to, že jsou a nehodlají se přizpůsobit evropské kultuře.

23) Co ti vadí ve společnosti (názor na homosexuály, na drogy, pro nebo proti)?

Nic, pokud mi někdo nenutí jeho názor, je mi to jedno. Ať si každý dělá, co chce.

24) Jaký máš názor na punkery, skinheady, taneční scénu (jungle, techno), hip hopy – ostatní subkultury, o kterých budu ve své práci psát?

Zase, ať si každý dělá, co chce, nevadí mi. Když si dělají svoje a neovlivňují mě, jsou mi ukradení.

25) Jakou nejhorší věc jsi v životě spáchal?

Crack na pár her.

26) Z čeho máš největší strach?

Z mravenců.

27) Z čeho máš největší radost?

Když mistrně vyřeším složitý programátorský problém.

28) Máš tetování?

Ne.

29) Máš piercing?

Ne.